

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület

108. (tisztújító) Küldöttgyűlése

(Budapest, 2018. május 26.)

Az OMBKE a 108. Küldöttgyűlését Budapesten, a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat Stefánia út 14. II. emeleti dísztermében tartotta 2018. május 26-án 10 óra 30 perces kezdéssel, a választmány által meghirdetett, az OMBKE honlapján, a BKL lapokban és az írásos meghívóban közzétett napirenddel.

Az Elnökségben helyet foglaltak: Zelei Gábor, a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat elnöke, dr. Réger Mihály, az Óbudai Egyetem rektora, dr. Palotás Árpád Bence, a Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Karának dékánja, dr. Debreczeni Ákos, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar dékánhelyettese, Rabi Ferenc, a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének elnöke, dr. Zoltay Ákos, a Magyar Bányászati Szövetség főtitkára, valamint az OMBKE részéről dr. Nagy Lajos elnök, Kőrösi Tamás főtitkár, dr. Tolnay Lajos tiszteleti elnök és dr. Gagyai Pálffy András ügyvezető igazgató.

Dr. Nagy Lajos elnök megnyitotta a 108. Küldöttgyűlést, majd nemzeti Himnuszunk eléneklése után köszöntötte a résztvevőket: az egyesület tagságának küldötteit, ezen belül tiszteleti tagjainkat, az egyetemistákat, pártoló tagjainkat, a Miskolci és az Óbudai Egyetemek képviselőit, meghívott vendégeinket, a hatóságok képviselőit, a társszervezetek képviselőit.

A Küldöttgyűlés elnöksége: Rabi Ferenc, dr. Zoltay Ákos, dr. Gagyai Pálffy András, Kőrösi Tamás, dr. Nagy Lajos, Zelei Gábor, dr. Tolnay Lajos, dr. Palotás Árpád Bence, dr. Réger Mihály, dr. Debreczeni Ákos

Dr. Nagy Lajos megállapította, hogy a Küldöttgyűlés határozatképes, mivel a szavazati joggal bíró küldöttek 68%-a megjelent. Tájékoztatta a küldötteket, hogy az új Polgári Törvénykönyv előírása szerint a határozatképességnek minden határozat meghozatala előtt fenn kell állnia. Az elnök előterjesztésére a **Küldöttgyűlés nyílt szavazással, egyhangúlag (ellenszava-**

zat és tartózkodás nélkül) elfogadta a tisztségviselőket:

- a tisztújítás levezető elnöke: dr. Tolnay Lajos okl. kohómérnök, tiszteleti elnök,
- Jelölő Bizottság: dr. Károly Gyula okl. kohómérnök (elnök), dr. Korompay Péter okl. bányamérnök, id. Ősz Árpád okl. olajmérnök, dr. Lengyel Károly okl. kohómérnök, Hajnal János okl. kohómérnök, Nagyné Halász Erzsébet okl. kohómérnök, dr. Dül Jenő okl. kohómérnök,
- Mandátum- és Szavazatszámoló Bizottság: Müllek János okl. olajmérnök (elnök), Mihalik Sándor okl. kohómérnök, Izing Ferenc okl. bányamérnök, Farkas György okl. kohómérnök,
- Határozatszövegező Bizottság: Molnár Zsolt okl. olajmérnök (elnök), dr. Böhm József okl. bányamérnök, Balázs László okl. kohómérnök, dr. Dovrtel Gusztáv okl. bányamérnök, dr. Lukács Sándor okl. kohómérnök, dr. Mende Tamás okl. kohómérnök
- jegyzőkönyvvezető: Csányi Judit; jegyzőkönyv-hitelesítők: Huszár László, Sándor István.

A Küldöttgyűlés az írásban előre megküldött napirendet ugyancsak egyhangú szavazással fogadta el.

Napirend:

- Megnyitó, köszöntések
- A Választmány beszámolója, közhasznúsági jelentés
- Az Ellenőrző Bizottság jelentése
- Az Alapszabály Bizottság jelentése
- Hozzászólások, indítványok
- Tiszteleti tagok választása
- Tisztújítás, a Jelölő Bizottság jelentése
- Kitüntetések átadása
- Kiss Vendel előadása
- Határozatok
- A Szavazatszámoló Bizottság jelentése
- Zárszó

Dr. Nagy Lajos bejelentette, hogy a küldöttgyűlésen elhangzottakról az egyesület ügyrendjének előírása szerint hangfelvétel, továbbá fénykép- és video felvételek készülnek, majd így folytatta: „Tisztelt Küldöttgyűlés! Hagyományainkhoz híven a bányászhimnusz harangjátékát hallgatva emlékezzünk meg az előző küldöttgyűlés óta eltávozott tagtársainktól. A magyar bányász-kohász társadalom nagy családja az elmúlt évben ismét számos tagját veszítette el. Minden név, amely el fog hangzani, régi barátunkra, munkatársunkra, egyetemi társunkra emlékeztet. Kérem, hogy szomorú kötelezettségünknek eleget téve, állva hallgassuk meg a névsort, kívánva elhunyt tagjainknak, barátainknak utolsó Jó szerencsét! Emlékküket őrizzük meg!”

Az elhunytak névsorát dr. Gagyai Pálffy András olvasta fel a harangjáték elhangzása közben, majd az egyetemisták megszólaltatták a klopacsákat.

A 107. küldöttgyűlés óta elhunyt tagtársaink

Bábics Gábor tanár
 Bácskai György okl. gépészmérnök
 Bakó Pál bányatechnikus
 Báncs Miklós okl. bányamérnök
 Bérces László okl. bányamérnök
 Borkó Rezső okl. gépészmérnök
 Boros Iván okl. villamosmérnök
 Buránszky István okl. bányamérnök
 Czene Géza okl. bányamérnök
 Csesztvényi Béla okl. bányamérnök
 Deák József okl. bányamérnök
 Domonkos Kálmán okl. bányamérnök
 Éder Imre okl. bányamérnök
 Farkas Zoltán mélyfűró technikus
 Földi Józsefné idegenforgalmi referens
 Dr. Goda Miklós okl. bányamérnök
 Hegymegi Kiss György okl. kohómérnök
 Horváth József olajipari technikus
 Hullán Szabolcs okl. kohómérnök
 Jesch Aladár okl. gépészmérnök
 Józsa Gábor okl. bányamérnök
 Jurasits József okl. bányamérnök
 Kakas János okl. bányamérnök
 Karányi Frigyes okl. bányagépész mérnök
 Kerekes Árpád okl. bányageológus mérnök
 Dr. Kiss Antal okl. építőmérnök
 Klaffl Gyula okleveles bányamérnök
 Korponay Gyula okleveles kohómérnök
 Kovács Béla István okl. bányamérnök
 Kovács Istvánné közgazdasági technikus
 Kovács József okl. bányamérnök
 Kovács Lajos tanár

Kővári László okl. bányamérnök
 Loy Árpád kohász technikus
 Machata Béla okl. villamosmérnök
 Marek Aladár üzemmérnök
 Matyisin Ferenc bányatechnikus
 Mérai Károly okl. bányamérnök
 Mydlo Antal okl. kohómérnök
 Nagy László okl. kohómérnök
 Német Kálmán okl. bányamérnök, okl. földmérő mérnök
 Németh Gyula okl. gépészmérnök
 Pálffy Endre okl. bányagépészmérnök
 Pap László üzemmérnök
 Papp Péter okl. kohómérnök
 Pender Ferenc okl. bányamérnök
 Ponyi Imre okl. bányamérnök
 Dr. Rempert Zoltán okl. kohómérnök, tiszteleti tag
 Sebők Mihály okl. kohómérnök
 Solymos Péter okl. bányamérnök
 Somogyi József okl. bányamérnök
 Somogyvári Imre okl. bányamérnök
 Szabó Aladár okl. bányagépészmérnök
 Szabó Csaba tanár
 Dr. Szabó Imre okl. bányamérnök, tiszteleti tag
 Szalai János okl. kohómérnök, gazdasági mérnök
 Székely Tibor okl. bányamérnök
 Sztremen József okl. bányamérnök
 Dr. prof. Tarján Iván okl. bányagépész mérnök, tiszteleti tag
 Vágó József okl. bányagépészmérnök
 Vajda István vegyész technikus
 Varga Ferenc okl. kohómérnök
 Wágner Ferenc gépészmérnök

A köszöntések sorát **Rabi Ferenc** elnök nyitotta meg, aki a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete bányász tagjai nevében kívánt eredményes és sikeres munkát a tisztújító küldöttgyűlésnek. Megköszönte az előző ciklusban végzett közös munkát minden tisztségviselőnek helyi és országos szinten. Megemlékezett arról, hogy a 150 éves BKL-ben is szerepelt célként és feladatként a kutatás, fejlesztés, innováció, ami a mi esetünkben azt jelenti, hogy növekedjen a munkánk hozzáadott értéke, növekedjen a termelékenység, sikeres bányászati vállalkozások legyenek. Kifejezte szándékukat és reményüket az e téren és a hagyományörzésben való jövőbeli eredményes együttműködésben.

Dr. Zoltay Ákos a Magyar Bányászati Szövetség részéről is kiválónak minősítette a két szervezet megállapodásban is rögzített együttműködését, kiemelve a közös rendezvényeket, mint a Bányásznapi, Borbálszaki, szakmai konferenciák. Külön hangsúlyozta dr. Nagy Lajos elnök tevékenységét, amit az MBSZ kitüntetésekkel is elismert. Azt kívánta, hogy a következő ciklusban is kedvező, jó munkakapcsolat valósuljon meg a Szövetségünk és az OMBKE között.

A Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat nevé-

ben **Zelei Gábor** elnök köszöntötte a küldöttgyűlést. Elmondta, hogy a MBFSZ nagyon sokrétűen próbálja támogatni a magyarországi bányászati törekvéseket. Beszélt a szénhasznosítás lehetőségeinek vizsgálatáról, melynek eredményei a Szolgálat honlapján is megjelennek. Olyan eredményeket értek el, ami szilárd alap lehet ahhoz, hogy tovább lehessen ezen a téren kutatni, vizsgálatokat lefolytatni. Sikeres közgyűlést kívánva zárta beszédét.

Dr. Nagy Lajos elnöki beszámolójában, mint mondta: „inkább teoretikusan kísérelt meg azokról a gondokról, megoldásra váró feladatokról beszélni, amelyek érzése szerint vitára, megoldásra várnak.” Ezeket az Alapszabályunk célkitűzéseivel kapcsolatosan és a megváltozott, változó gazdasági, politikai környezethez való alkalmazkodás aspektusából mutatta be.

(A beszámolót teljes terjedelmében közöljük jelen lapszámunk 10-13. oldalain. – Szerk.)

Beszédét így fejezte be: „Köszönöm a tagságnak, hogy a bizalmukból ennek a nagy múltú Egyesületnek nyolc évig elnöke lehettem. Köszönöm, hogy segítettek és támogattak a közösen kialakított célok elérésében, és kérem ezt a támogatást az újonnan megválasztott Választmánynak és Vezetőségnek is. Szeretném külön

megköszönni a Titkárság két munkatársának és ügyvezető igazgató úrnak a közös munkában való részvételét, hatékony közreműködésüket. Éljen és virágozzon tovább a bányász-kohász szakma és Egyesületünk! Köszönöm türelmeteket. Jó szerencsét!”

Dr. Nagy Lajos ezután, hivatkozva arra, hogy az egyesület előző küldöttgyűlés óta elvégzett tevékenységéről, a 2017. évi gazdálkodásáról szóló jelentést, mérleget, eredménykimutatást, közhasznúsági jelentést, valamint a 107. Küldöttgyűlés határozatainak végrehajtásáról szóló jelentést a küldöttek írásban előre megkapták, felkérte **Kőrösi Tamás** főtítkárt, hogy ezzel kapcsolatos szóbeli kiegészítését tegye meg.

Kőrösi Tamás főtítkár beszámolóját vetített képekkel illusztrálta: „Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Vendégeink, tisztelt Tagtársak!

Az OMBKE 2017-ben a közhasznú szervezetekről szóló törvény és az Egyesület alapszabályában megfogalmazott előírások szerint működött. Összességében elmondható, hogy az egyesület célkitűzéseiben előirányzott rendezvények megvalósultak és szakmai céljaink teljesültek. A Választmány az előző Küldöttgyűlés óta négy ülést tartott, melyeken rendszeresen megvitattuk, értékeltük az egyesület jelentősebb eseményeit és a soron következő teendőket.

2017 legfontosabb eseménye az Egyesület életében a 125 éves évforduló megünneplése volt, valamint a tatabányai Jó Szerencsét Emlékév, a selmeci Szalamander és a kapcsolódó 3 napos kirándulás, a Szent Borbála-ünnepségek és az erdélyi EMT konferencia. A további jelentősebb eseményeket az írásos beszámoló tételesen felsorolja. Minden szakosztályunk tartott fontos, országos jellegű szakmai rendezvényt.

A tisztújítás ütemtervét időben kidolgoztuk, s a helyi szervezeteknél, valamint a szakosztályoknál határidőre lezajlottak a tisztújítások, illetve megtörténtek a mai küldöttgyűlésre való delegálások. Itt említeném, hogy bár nyomatékosan felhívtuk a figyelmet, hogy lehetőleg olyan küldötteket jelöljete, akik valóban részt is tudnak venni a küldöttgyűlésen, mégis számos esetben előfordult, hogy már előre jelezték, nem tudnak részt venni!

A központi iroda elhelyezésének vizsgálatára a választmány egy külön bizottságot jelölt ki, akik több változtatási javaslatot megvizsgáltak, de egyelőre egyik sem bizonyult jobbnak a jelenlegi megoldásnál. A választmány nagy többségének az a véleménye, hogy egy ilyen nagy múltú egyesület méltó színvonalú helyen működtesse központi irodáját. Mindenesetre a vizsgálat még nem zárult le, keressük a megfelelő szintű változtatás lehetőségét.

A kitüntetési javaslatok a Szakosztályok létszámarányában megtörténtek, s azok ma átadásra kerülnek. Korábbi döntés alapján az 50 és 60 éves tagságért külön e célra tervezett díszes jelvényt kapnak az ezen jubileumot elért tagtársak, kitűzhető, viselhető, ezt ugye a korábbi emlékérmekkel nem lehetett megtenni. A tiszteleti tagok részére aranyozott jelvény készült.

A tagság létszáma 2017-ben 4,45%-kal, vagyis 114

fővel csökkent, 2018. január 1-én 2429 fő volt. A csökkenés oka egyrészt sajnálatos módon az elhalálozás, hiszen szívszorítóan hosszú volt a harangjáték magasztos hangjai mellett az elmentek névsorát hallgatni. A taglétszám csökkenése másrészt az Egyetemi Osztályból végzés után kilépő diákoknak tudható be. Legfontosabb feladataink között állandó téma az egyetemen végzős diákok megtartása. Ebben segít az Egyetemi Osztály által korábban kidolgozott cselekvési terv. Próbáljunk még hatékonyabbak lenni a létszámunk csökkenésének megállításában!

Egyesületünk átlagéletkora 61 év. Azonban a magas életkor, a hosszú egyesületi tagság tiszteletet érdemel. Legrégebbi tagunk **Horváth László József** és legidősebb tagunk **dr. Patay Pál**. Dörgő hangon köszöntük Öket: VIVÁT!

Az egyesület 2017. évi gazdálkodásáról szóló adatok megtalálhatók az írásos beszámoló táblázataiban. 2017. évben a mérleg gyakorlatilag nullszaldós. A bevételek között a jogi tagdíjak a legnagyobb tétel 36%. Szintén jelentős a lapokra kapott támogatás, itt külön kiemelendő a **dr. Sándor József** tiszteleti tagunk által vezetett FÉMALK Zrt. és a MOL Nyrt. Az egyéni tagdíjak nem változtak az elmúlt évben. Feltűnő, hogy az SZJA 1%-os átutalásokból viszonylag kis összeg, valamivel több mint egymillió forint volt a bevétel. Bár sok a nyugdíjas tagunk, de csaknem 1000 fő a 60 év alattiak létszáma, akik valószínűleg aktív dolgozók, az egyesület joggal elvárhatná tőlük az ilyen támogatást. Lehet, nem a jóakarat hiányzik, hanem csak elfelejtik kitölteni a vonatkozó űrlapot. Kérjük, figyeljenek erre aktív dolgozó tagtársaink, mert sok kicsi sokra megy”.

(Az írásbeli beszámolót lásd a 15. oldalon. – Szerk.)

Dr. Nagy Lajos megköszönte a főtítkár szóbeli beszámolóját. Elmondta, hogy az Ellenőrző Bizottság jelentését a Küldöttgyűlés résztvevői írásban megkapták, és felkérte **Szombatfalvy Rudolf** okl. kohómérnököt, az Ellenőrző Bizottság elnökét, hogy az Ellenőrző Bizottság szóbeli jelentését terjessze a küldöttgyűlés elé.

Szombatfalvy Rudolf: „Elnök Úr, tisztelt Küldöttgyűlés! Az Ellenőrző Bizottság tanulmányozta és megtárgyalta az egyesület 2017. évi gazdálkodási beszámolóját, 2018. évi gazdálkodási tervét, 2017. évi eredmény kimutatását, 2017. évi közhasznúsági jelentését, megismerte a könyvvizsgáló elfogadó nyilatkozatát.

Ezek alapján javasolta a választmány felé 2018. április 26-án ezen dokumentumok elfogadását, és most javasolja a Küldöttgyűlésnek is.

Ezzel nem zárul le az Ellenőrző Bizottság feladata, mert további kötelezettségei is vannak. Felhívni a figyelmet: a gazdálkodás ellentmondásaira, problémáira, a költségszerkezet negatív tendenciáira, a kedvezőtlen folyamatok feltárására, minden, az egyesület működését kedvezőtlenül befolyásoló hatásra.

Az Ellenőrző Bizottság elvégezte ez irányú feladatát is. Folyamatosan jeleztük a problémákat, negatív tendenciákat.”

(Az Ellenőrző Bizottság teljes jelentése a 17-18. oldalon található. – Szerk.)

„Az Ellenőrző Bizottság ajánlásait, javaslatait, az elmúlt két ciklusban csak kismértékben sikerült elfogadtatni, ezek fogadtatása több alkalommal személyeskedéshez vezetett.

Az Ellenőrző Bizottság munkájával ahhoz kívánt hozzájárulni, hogy múltja mellett az egyesületnek jövője is legyen. Az egyesület minden tagjának köszönetünket fejezzük ki, hogy az elmúlt évi gazdálkodás is igen szerény, de pozitív eredménnyel teljesült. Mivel az Ellenőrző Bizottság ebben az összetételben nem működik tovább, így köszönetünket fejezzük ki a tagság bizalmáért. Jó szerencsét!”

Dr. Nagy Lajos megköszönte az Ellenőrző Bizottság jelentését, és felkérte **dr. Lengyel Károlyt**, az Alapszabály Bizottság elnökét, hogy az új polgári törvénykönyvi változásokkal kapcsolatosan adjon tájékoztatást a küldötteknek.

Dr. Lengyel Károly tájékoztatást adott Alapszabályunkkal és az új Polgári Törvénykönyvvel összefüggő kérdésekről. *(A tájékoztató a 13. oldalon olvasható. – Szerk.)*, melyet így fejezett be:

„Úgy vélem, sokakkal összhangban, hogy egy jó, történelmi hagyományainknak megfelelő, céljainkat szolgáló, működésünket nem gátló alapszabályunk van, ezért csak a legvégső esetben nyúlunk a változtatáshoz. Ha változtatni kényszerülünk, két lehetőség van: a módosítás, vagy új alapszabály készítése. Én mindenképpen a módosítás mellett vagyok, mert az alapszabályunk sok értékét csak így tudjuk megmenteni. Új alapszabályt ugyanis mintaokiraton lehet beadni, aminek a pontjai sok olyan tételt nem is tartalmaznak, ami alapszabályunkban szerepel, ami fontos és megőrzésre méltó. Mindenesetre kezdjünk el gondolkodni, vagy inkább folytassuk azt a megkezdett eszmecsérét, ami alapján a megváltozott körülményeknek megfelelő felállású, de még inkább biztosan finanszírozható és benünket, tagokat kiszolgáló, kedvünkre való közösség dolgozik tovább, aminek a működését a csak feltétlenül módosítandó alapszabály is segíti.”

Ez után **dr. Nagy Lajos** hozzászólásoknak, indítványoknak adott teret.

Dr. Szabó György okl. olajmérnök:

Hivatkozva a 2018. május 25-étől hatályos adatkezelési és adatvédelmi szabályozásból (GDPR) eredő kötelezettségekre, sürgős intézkedés megtételét szor-

galmazta az elnök és az ügyvezető, továbbá az ellenőrző és alapszabály bizottságok vezetői részéről, különös tekintettel a „természetes személyek” adatkezelésére. Az egyesületnek már eddig is rendelkeznie kellett NAIH számmal (Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság), mostantól a legfontosabb feladat az érintettek (azaz a tagság) tájékoztatási stratégiájának a megfogalmazása és az adatkezelésben való érvényesítése. Deklarálni kell a „tájékoztatáshoz, adathozzáféréshez, adathelyesbítéshez, törléshez és a tiltakozáshoz” való jogok érvényesülését.

Az elnöki beszámolóhoz hozzászólva felhívta a figyelmet, hogy Magyarországon ma már a MOL mellett számos jelentős beruházó rendelkezik koncessziós engedéllyel, amelyek aktivitása, így a kitermelésük volumene is meghaladja a MOL társaságét.

Kárpáti László okl. bányamérnök, a Bányászati Szakosztály elnökhelyettese:

Elmondta, hogy a mai bányászat és mai bányászatban dolgozók elismerésén és megismertetésén dolgozik, mert ma is van Magyarországon bányászat, amit a társadalommal is tudatosítanunk kell. Olyan kő- és kavicsbányászattal foglalkozó bányamérnök és építőmérnök, aki az építőmérnököt és a kő- és kavicsbányászt kívánja egy asztalhoz ültetni, aki a szabályozások megalkotásába a bányásztársadalmat kívánja mozgósítani.

„Közelebb kell vigyünk a szakmánkat a hétköznapi emberekhez, meg kell mutatnunk a szakmánkat nyílt napokon keresztül, mint tette múlt héten a Bükkösi bánya. Igen, nagyon sok feladatunk és dolgunk van, hogy a szülők merjék Miskolcra, Dunaújvárosba, Székesfehérvárra íratni a gyerekeiket és ne lebeszéljék róla.

Ne csak a múzeumainkra legyünk büszkék, hanem a ma üzemelő, termelő, az ipart alapanyaggal ellátó bányászatunkra is. Számos sikeres szakmai konferencia és a szakemberek visszajelzése mutatja, igenis él ez a szakma! Miért csak kb. 120 fő az 50 év alatti OMBKE tagok száma? Ma 414 regisztrált felelős műszaki vezető, 175 hites bányamérő és közel 100 földtani szakértő dolgozik. A bányászat foglalkozó vállalatok listája hosszú, de az egyesületet, szakosztályt támogató vállalatok nagyon kevesen vannak. Nem tagunk pl. a Strabag bányák, a KÓKA Kft., az uzsai bazalt kft. egy dolomit- vagy kavicsbánya sincs tagjaink között. El kell hozzájuk mennünk és megismertetni az egyesületünket, bemutatni céljainkat. Feladatunk, hogy eljussunk a szakemberekhez, akik nem tagjaink, beszéljünk meg velük mit várnak ma egy egyesülettől, miért nem tagjaink, mit tud és mit hallott, hogyan ítéli meg az egyesületet és a válasza figyeljünk! Ma a felgyorsult, információkkal teli világban szinte napi kapcsolatot kell létesíteni a tagokkal, észrevételeiknek, kérdéseiknek helyet kell biztosítanunk, hogy lássák, az egyesület nem hagyományápoló egyesület, hanem aktív kapcsolatban van az ipar minden szintjével.

Az ipar és a technológiai változás a világban nagyon gyors. Ma már a világban az érceket, a szén és egyéb ásványi nyersanyagokat nagyrészt külfejlesztés bányák biztosítják.

Az OMBKE kellően nagy múltú egyesület ahhoz, hogy korának megfelelő szakmai súlya legyen, vegyen részt minél szélesebb körben a tagság és mint OMBKE a jogszabályok véleményezésében. Ott kell legyenek szakembereink a szakterületünket érintő jogszabályok véleményezésénél, mert ma a bányászatot és az ásványvagyonot senki nem védi, de van környezetvédelmünk, termőföldvédelem, erdőtörvény, Natura-2000, ökológiai folyosó, ökológiai magterület és még sorolhatnám, amik nehezítik a munkánkat. Vegyünk részt aktívan is és személyesen is a konferenciákon és szakmai továbbképzéseken valamint azok szervezésében. Alkalmaznunk és bővítenünk kell a mai kor technológiáját az egyesület megjelenésében és kommunikációjában.

A Bányászati és Kohászati Lapok mindannyiunk közös értéke. Tartsuk szemünk előtt Péch Antal, a lap alapítójának példáját, aki támogatást nem kapott, saját erejéből hozta létre lapunkat, sokat téve ezzel a bányászati szakmáért megteremtése érdekében, hogy az a magyar bányászati és kohászati szakirodalom fórumává, a hazai bányászat-kohászat fejlesztésének eszközévé váljon. Óriási érték, melyet tovább kell vinnünk. Én megéltam és elmondom, hogy a Szilikátipari Tudományos Egyesület lapja, az Építőanyag ugyanebben a cipőben járt. Magyarul drága, kell az nekünk nyomtatva? Ma egy nemzetközi, elismert lap lett, 90%-ban angol nyelven publikálnak benne, tudományosan egyre elismertebb, és csak elektronikusan jelenik meg. De a tagságtól elszakadt, az más, ha csak egy e-mailt kap az ember az egyesülettől, és más, ha néha fel is tudja látni azt. Kérek mindenkit, törekedjünk a lap nyomtatott formában történő megjelenésére, tartalommal való megtöltésére.

Bízom benne, hogy a tagság mindezekhez segítségét és támogatását meg tudja adni! Mert, hogy dr. Pataki Attilát idézzem: „ne azt kérdezd, mit ad az egyesület, azon gondolkodj, Te mivel tudod segíteni a közösséget”! Várjuk, várom javaslatokat, ötleteket, hogy az OMBKE az alapításának a 150. évi jubileumi szakmai konferenciáját is meg tudja szervezni.

Szakmaszeretet, Hazaszeretet, Barátság! Ez tartson össze bennünket, a selmeci szellem! Jó szerencsét!”

Szamek Zsolt okl. bányamérnök:

Azt az információt osztotta meg a résztvevőkkel, hogy az erdészek egy nosztalgiaevonatot szerveznek az Akadémia elköltöztetésének 100 éves évfordulójára emlékezve. Az emlékbizottság megalakult, és meg kívánja keresni a testvér szakokat és egyesületeket. Aki részt kíván venni ezen, az december 7-ét és 8-át tartsa nyitva a naptárában és az elnökséget arra kérem – a megválasztandót is –, hogy fogadja kellő szeretettel ezt a megkeresést.

Dr. Pataki Attila okl. bányamérnök, tiszteleti tag:

Kifejezte reményét, hogy egyre több olyan fiatal lesz a vezetésben, mint Kárpáti László.

A selmeci hagyományokkal kapcsolatban az a véleménye, hogy azok diákhagyományok. Az, hogy mi ezeket a hagyományokat tovább éljük, az természetesen

jó és szerencsés dolog, hiszen ez az a kohéziós erő, ami összetart bennünket, bányászokat és kohászokat. A szilárdásvány-bányászatban belül egy külön ágazat a kő-, kavicsbányászat, melynek helye van a bányászatban.

Végül javasolta, hogy a jelenlegi elnökséget, vagyis dr. Nagy Lajos elnök urat és dr. Gagyí Pálffy András ügyvezető igazgató urat, akik gyakorlatilag vállukon vitték ezt az egyesületet nyolc éven keresztül, jelentős munkát vállaltak és jelentős sikereket értek el, a határozatszövegező bizottság említse meg határozatban, a köszönetünket kifejezve ezért a nyolc évért.

Dr. Gagyí Pálffy András okl. bányamérnök, ügyvezető igazgató, tiszteleti tag:

Tisztelet közgyűlés!

Úgy gondolom, hogy ez az utolsó alkalom, ahol ezen testület előtt szólni tudok. Ennek azok az objektív okai, hogy márciusban elmúltam 75 éves, és – mint hallottuk az alapszabály bizottságtól – az ügyvezető funkció meg fog szűnni. Hogy most minek fogjuk hívni, és mik lesznek a jogkörök, hatáskörök, felelőségek, azt nem tudjuk még. Reméljük, hogy az egyesület hagyományait sikerül megőrizni. Most, hogy készültünk a küldöttgyűlésre, átnéztem bizonyos anyagokat, és akkor döbbsentem rá, hogy húsz éve vagyok az egyesület vezető tisztségviselője, ebből 17 évig ügyvezető. Az OMBKE-ben ilyen hosszú ideig senki nem látta el az ügyvezetői pozíciót. Ezért minden hiba, ami történt, ahhoz közöm volt. Ez alatt az idő alatt szerzett tapasztalatokból mit lehet szintetizálni az egyesület felé? Az egyik hogy az utóbbi időben nagyon elharapódzott, hogy fejünkre hamut szórunk és elkezdünk búslakodni és mondjuk, hogy az egyesület ilyen vagy olyan, lesz-e jövője. Volt több éves tapasztalatom, amikor 41 műszaki egyesület munkáját kellett ellenőrizni, valamikor felügyelni, azok alapján egyáltalán nincs az OMBKE-nak semmiféle szégyenkeznivalója, mert nálunk sokkal haladóbb szakmák műszaki egyesületei is hasonló gondokkal küzdenek (kiöregedés, a tagság közömbössége). Évente 150 szakmai rendezvényt tud ez az egyesület tartani, tulajdonképpen büszkélkedni kell ezzel. Az egyesület fennmaradásához én két dolgot fogalmaznék meg. Az egyik, amit sokat mondunk; személyes munka kell, nem elég határozatot hozni. Az egyetemen végzeteknél a személyes megkeresés és a személyes kapcsolattartás. Nem lemerevedve a bányász és a kohász karon belül, hanem nyitni a gépészek felé, akik nagy örömmel vennék, ha befogadnák a bányászokat, és nem szabad kirekesztő magatartást tanúsítani. Én nagyon örültem, amikor a budapesti egyetemisták Selmecbányán eljöttek megkoszorúzni a Honvédszobrot. Ezzel is kifejezték a magyarságukat. Nem járható út, ha mi valamilyen szabadkőműves páholyának képzeljük magunkat. Igenis nyitni kell a társszervezetek és rokonszakmák felé. Nagy Lajos elnök úr elmondta, hogy hány szervezet és alapítvány működik, amik a szakmánkat képviselik, meg azokkal határterületeken dolgoznak. Ezekben a szervezetekben sokkal több ember működik, mint ami a selmeci alapítás utáni 50 évig volt. Az OMBKE-nek egy feladata lehet eb-

ben, hogy az összetartó erőt képviselje. Mert egyedül a mi egyesületünk, ami képes magához vonzani az embereket. Fölmerült többször különböző üléseken, hogy mi az, amivel a tagságunkat meg lehet tartani? Ez egy nehéz kérdés. Számtalan levelet kapok idősebb kollégáimtól, amivel sajnálatunkat fejezik ki, hogy nem tudnak részt venni a közgyűlésen. Tegnap kaptam levelet egy 91 éves bányamérnökötől, aki írta, hogy egészségügyi okok miatt nem tud eljönni, de azzal fejezte be, és én is ezzel fejezem be, hogy kéri Isten áldását hogy az OMKBE még sok évtizedig végezze eredményesen a munkáját és képviselje és terjessze azt a szellemet, mint eddig. Köszönöm szépen!

Dr. Zoltay Ákos okl. bányamérnök, főtitkár felajánlotta a Magyar Bányászati Szövetség segítségét az új Ptk.-nak való megfeleléshez, már van egy aszerinti módosított és fővárosi törvényszék által elfogadott alapszabályuk.

Dr. Nagy Lajos megköszönte a felajánlott segítséget és lezárta a vitát, majd felkérte a **Molnár Zsolt** által vezetett Határozatszövegező Bizottságot, hogy készítse el javaslatát. Ezután így folytatta: „A választmány és az egyesület vezetősége nevében lemondunk minden tisztségünkről, és egyúttal felkérem **dr. Tolnay Lajos** tiszteleti elnököt, hogy az ülés további részében lássa el a levezető elnök szerepét.”

Dr. Tolnay Lajos levezető elnök: „Tisztelt Küldöttgyűlés! A napirend szerint a tiszteleti tagok megválasztása következik. Felkérem **Kőrösi Tamás** főtitkárt, hogy a választmány előterjesztését olvassa fel!

Kőrösi Tamás: Tisztelt Küldöttgyűlés! Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület választmánya a 2018. május 3-i ülésén egyhangú szavazással úgy döntött, hogy javasolja a 108. tisztújító küldöttgyűlésnek, hogy

Hajnal János okl. kohómérnököt,

Dr. Nagy Lajos okl. bányamérnököt,

Dr. Szabó György okl. olajmérnököt,

akik az egyesületi munka keretében az egyesületért, az egyesület céljainak megvalósulásáért, a szakmaink fejlesztéséért és hagyományaink ápolásáért több évtizedes munkájukkal sokat fáradoztak, s ezzel a tagság többsége előtt elismerést és nagyrabecsülést szereztek, az egyesület tiszteleti tagjává válassza.

Az elnök kérdésére **a küldöttek nyílt szavazással egyhangúlag megszavazták a választmány előterjesztését, megválasztották a tiszteleti tagokat.** (A kitiüntetteket a 19. oldalon mutatjuk be. – Szerk.)

Az elnök gratulált a kitiüntetteknek és átadta a tiszteleti tagsággal járó jelvényt és oklevelet.

Dr. Tolnay Lajos: Tájékoztatta a küldöttgyűlést a tisztújítás menetéről, mely a jelenleg érvényes egyesületi alapszabály szerint történik. Az elnök, főtitkár, főtitkárhelyettes, Ellenőrző Bizottság elnöke és tagja tisztségekre a személyeket a szavazólapok segítségével titkos szavazással kell megválasztani. A szavazólapra való felkerülést a küldöttgyűlés nyílt szavazással, egyszerű szótöbbséggel dönti el, figyelembe véve a Jelölő Bizottság javaslatát és a küldöttgyűlés tagjai által eset-

Tolnay Lajos átadja a tiszteleti tag jelvényt és oklevelet Nagy Lajosnak

leg kezdeményezett újabb neveket. Alapszabályunk úgy rendelkezik, hogy a jelenleg is vezető tisztségviselői megbízást élvező tagtársunk ugyanazon tisztségre csak akkor tekinthető megválasztottnak, ha a titkos szavazás során megkapja a szavazatok kétharmadát. A javaslatoknál erre a körülményre a Jelölő Bizottságnak is tekintettel kellett lennie.

Az elnök felkérésére **dr. Károly Gyula**, a Jelölő Bizottság elnöke ismertette a bizottság javaslatát:

elnök: **Dr. Hatala Pál** okl. kohómérnök,

főtitkár: **Kőrösi Tamás** okl. olajmérnök,

főtitkárhelyettes: **Dr. Szabados Gábor** okl. bányamérnök,

Ellenőrző Bizottság elnöke: **Dr. Debreceni Ákos** okl. bányamérnök

tagjai: **Marczisz Gáborné Dr., Molnár István, Gergeleyné B. Katalin, Gerecs László**, póttagok: **Dr. Dovr-tel Gusztáv, Dr. Ládai Balázs.**

Az elnök kérdésére a Küldöttgyűlés nem tett észrevételt, majd **nyílt szavazással egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta a javasolt személyeket**, így azok a szavazólapra felkerültek.

A titkos szavazás az elnök által elrendelt szünetben történt meg.

A szavazás után **Molnár Zsolt** ismertette a Határozatszövegező Bizottság határozati javaslatait:

1. A küldöttgyűlés elfogadja a választmánynak az OMBKE 2017. évben végzett tevékenységéről szóló beszámoló jelentését, a mérleget és eredményki-mutatást, továbbá a közhasznúsági jelentést.
2. A küldöttgyűlés elfogadja az Ellenőrző Bizottság jelentését az OMBKE 2017. évi tevékenységéről.
3. A küldöttgyűlés köszönetét fejezi ki a ciklus lejártá-val most leköszönő egyesületi tisztségviselőknek, különösen dr. Nagy Lajos elnöknek és dr. Gagyí Pálffy András ügyvezető igazgatónak az eddigi fá-radhatatlan munkájukért, és kéri, hogy tevékenysé-gükkel továbbra is segítsék egyesületünket.
4. A küldöttgyűlés meghallgatva az Alapszabály Bi-zottság elnökének tájékoztatóját, úgy határozott, hogy a következő küldöttgyűlésre el kell készíteni a Polgári Törvénykönyv és más érvényben lévő törvé-nyi előírásoknak megfelelő szövegű alapszabály-módosítási javaslatot. Ennek során törekedni kell, hogy csak a történelmi hagyományainknak megfele-lő, a céljainkat szolgáló, működésünket elősegítő, a modernizációt is figyelembe vevő változtatásokra kerüljön sor.
5. Továbbra is folytatni kell az egyesület működési fel-tételeivel, szervezetével kapcsolatos elemző vizsgá-latokat.
6. Meg kell újítani az Egyesület kommunikációs csa-tornáit. Az Egyesület életét érintő ügyek legyenek elérhetők a közösségi oldalakon is.
7. Az egyesület hagyományörzési, hagyományápolási tevékenységének hatékony megszervezése érdeké-ben rendszeressé és tervszerűvé kell tenni a több szakmát érintő, földrajzilag egymás körzetében lévő helyi szervezeteink együttműködését.
8. Az Egyesületnek továbbra is kiemelt feladatát kell képezze a fiatal tagok bevonása az egyesületi életbe, illetve a tanulmányukat befejező ifjú szakemberek megtartása. A helyi és területi szervezetek bevoná-sával támogatnunk kell a kapcsolatok felvételét a szakmáink iránt érdeklődő fiatal szakemberekkel.
9. Az Egyesület gazdálkodásának stabilitása érdekében tervszerűen fel kell venni a személyes kapcsolatot azon gazdálkodó szervezetekkel, akik egyesületün-ket támogatják, illetve potenciális támogatóink le-hetnek.

Dr. Tolnay Lajos megkérdezte, hogy van-e hozzá-szólás a javaslatokhoz.

Podányi Tibor hozzászólásában javasolta, hogy a közösségi oldalakra való felkerülést gondoljuk meg.

A küldöttgyűlés az 1-2. határozati javaslatokat egy-ben, nyílt szavazással egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megszavazta.

A küldöttgyűlés a 3-9. határozati javaslatokat egy-ben, nyílt szavazással egy tartózkodással megszavazta.

Dr. Tolnay Lajos felkérte Kiss Vendel történészt, hogy tartsa meg „A Selmecbányai Akadémia áttelepí-tése Sopronba” című előadását.

Dr. Tolnay Lajos megköszönte az előadást, és fel-kérte Kőrösi Tamást és dr. Nagy Lajost, hogy ismertes-sék és adják át az egyesületi kitüntetések, melyekkel

azon tagjaink munkáját ismerjük el, akik folyamatosan és kiemelkedően segítik céljaink megvalósulását. (A kitüntettek bemutatása a 18-30. oldalakon található. – Szerk.)

Dr. Tolnay Lajos: ismertette, hogy az Alapszabály szerint a szakosztályok által megválasztott szakosz-tályelnököket és titkárokat (akik egyúttal választmányi tagok is) és a rajtuk kívül megválasztott választmányi tagokat a küldöttgyűlés nyílt szavazással hivatott a funkciójukban megerősíteni. (A szakosztályelnökök egyúttal az OMBKE alelnökei is.)

Szakosztályelnökök:

Törő György Bányászati Szo.

Ifj. Ősz Árpád Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szo.

Bocz András Vaskohászati Szo.

Csurgó Lajos Fémkohászati Szo.

Dr. Fegyverneki György Öntészeti Szo.

Dr. Havasi István Egyetemi O.

Józsa Sándor Salgótarjáni O.

Szakosztálytitkárok:

Böhm Balázs Bányászati Szo.

Dencs László Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szo.

Boross Péter Vaskohászati Szo.

Sándor István Fémkohászati Szo.

Dr. Lukács Sándor Öntészeti Szo.

Mende-Tokár Monika Egyetemi O.

További választmányi tagok:

Hajnáczy Tamás Bányászati Szo.

Halmai György Bányászati Szo.

Hideg József Bányászati Szo.

Huszár László Bányászati Szo.

Németh László Bányászati Szo.

Zelei Gábor Bányászati Szo.

Hevesi Imre Vaskohászati Szo.

Mivel a küldötteknek a felsorolt személyeket illető-en észrevételük nem volt, a küldöttgyűlés egyben tör-ténő nyílt szavazással egyhangúlag elfogadta a fentie-ket.

Dr. Tolnay Lajos gratulált a megválasztottaknak és felkérte *Müllek Jánost*, a Szavazatszámmláló Bizottság elnökét, hogy tegye meg jelentését.

Müllek János bejelentette, hogy a küldöttek 123 érvényes szavazatot adtak le, és a *jelölő listán lévő sze-mélyek mindegyikét 123 szavazattal megválasztották.*

Dr. Tolnay Lajos gratulált a megválasztott tisztségvi-selőknek és felkérte az új elnököt a zárzó megtartására.

Dr. Hatala Pál:

„Tisztelt Közgyűlés!
Tisztelt Barátaim!

Nem szeretnénk olyan dolgokkal fog-lalkozni, amit min-denki ismer, amit mi évtizedek óta meg-élünk, átélünk együtt, legyen az a szakma-szeretet, vagy a ha-zaszeretet, vagy a barátság, vagy bár-

mely része az Egyesület elmúlt 125 évének, hagyományainknak. Ezt itt mi valamennyien jól ismerjük, tudjuk, életünk részeként éljük meg, erre jár valamennyiünk agya. Csak közhelyekkel lehetne ezekről itt most szót ejteni. Ismerve azonban számos területét egyesületi életünknek, mostani helyzetünknek, mindannyian tudjuk, hogy van mit átgondolnunk.

Nem mondom azt, hogy az eltelt mintegy 30 év alatt fantasztikusan nagy mértékben megváltoztatta az életünket, bár

- eltűnt gyakorlatilag a korábban szenzációt hozó fax,
- eltűnt a videómagnó, a videokamera,
- már nem veszünk vezetékes telefont,
- nem tudunk a számítógépünk nélkül dolgozni,
- az autókban számtalan a szériatartozék kényelmi szolgáltatás, amiről nem is tudtuk korábban, hogy egyáltalán lehetséges ilyen.

Lehetséges, hogy egyre több és nagy jelentőségű, az életünket meghatározó változás elé nézünk az elkövetkező húsz-harminc éven belül is. Néhány példa:

- Az Uber és az Airbnb nevű alkalmazások csupán interneten érhetők el, lehet, hogy nem lesz egyetlen gépkocsijuk és ingatlanuk, és a világ legnagyobb taxitársaságának és a legnagyobb szállodaüzemeltetőjének számítanak.
- A különböző szoftverek felforgatják a legtöbb hagyományos iparágat, pl. lásd a 3D nyomtatást: a legolcsóbb 3D nyomtató ára 10 év alatt 18 000 dollárról 400 dollárra zuhant, a nyomtatás sebessége viszont százszorosára nőtt. Ma már készítenek pl. cipőket, repülőgép-alkatrészeket 3D nyomtatással. Már az űrállomásokat is felszerelték 3D nyomtatókkal, ami szükségtelemnél teheti a nagy mennyiségű cserealkatrész tárolását.
- Ma a Tesla, az Apple, a Google négy keréken guruló számítógépeket tervez, nem lesz esélyük a fennmaradásra a ma sikeres autógyártó cégeknek, ha szimplán csak jobb autót szeretnének gyártani. Unokáinknak, dédunokáinknak valószínűleg nem lesz jogosítványuk és saját autójuk sem: 2030 után előbb-utóbb senki nem szeretne saját autót, mert egyszerűbb lesz telefonon hívni egy vezető nélküli autót, amely felvesz minket a megadott helyen, és elszállít a célállomásra. Nem kellene parkolóhelyet keresni, csak a megtett táv alapján fizetni. És utazás közben foglalkozhatunk mással is, mint a vezetéssel.

Ezeket a megállapításokat lehetne még sorolni, lehet kételkedve fogadni, az időtáv becslés lehet pontatlan, de egy biztos, ha huszadik századi fejjel gondolkodunk továbbra is, akkor a 21. század hátralévő részében már mi sem járhatunk valódi sikerrel. Ha az elkövetkező 20-30 évet nézzük, mi most az elején, útközben vagyunk. Csak reménykedhetünk abban, hogy jó döntéseket hozunk jövőbeli életünk során.

Küldetésünk az, hogy kis lépések megtételével megőrizzük Selmectől származó örökségünket, figyeljünk hagyományaink fennmaradására, büszkén viseljük egyenruhánkat, gondozzuk dalainkat, vigyázzunk egymásra, szakmáink becsületére. Mi, napjaink bányász-kohász örökösei, jó döntések meghozatalával az utánunk jövő generációknak továbbvihető állapotban adjuk át örökségünket, hogy ők is gondolhassák tovább azt és majdan átadhassák azt az őket követő utódainknak – mindazt megtéve, amit hosszabb-rövidebb ideig rájuk bízott az élet. A rossz hír, hogy sokat kell – nemcsak a legfőbb tisztségviselőknek, hanem valamennyiünknek – dolgozni azért, hogy ez így is legyen. A jó hír, hogy tennivaló van bőven.

Megfogadtam, hogy életem hátralévő éveiben az alábbi szabályokat be fogom tartani:

- igényesség magammal és a környezetemmel szemben – a munkában, a magánéletben;
- nyitottság az új dolgok befogadására, megértésére és azok használatára;
- rugalmasság, mások véleményének meghallgatása, elfogadása.

Ígérem, azon leszek, hogy mindazt, ami tőlem elvárható, azt megtegyem, ígérem, hogy akik velem együtt – felhatalmazásotok alapján – felelősek az egyesületért, az egyesület jövőjének alakításáért, azokkal egymást segítve megtegyem. Kívánjatok ehhez jó erőt, egészséget!

És nyújtsatok hozzá segítséget, megértést, amennyit csak tudtok. Akkor minden bizonnyal sikerülni fog megfelelni a le nem írható, ki nem mondható várakozásainknak, méltó módon élhet tovább az Egyesület, akárhogy alakuljon a világunk, akármekkora is legyen a változás mértéke!

Köszönöm a figyelmet. Jó szerencsét!”

Dr. Tolnay Lajos megköszönte a részvételt és a szervezők munkáját.

A küldöttgyűlés Bányász-, az Erdész- és a Kohász Himnuszok eléneklésével ért véget.

A Küldöttgyűlés jegyzőkönyve alapján összeállította PT

Az OMBKE új vezetői: dr. Havasi István, Bocz András, dr. Gagy Pálffy András, Csurgó Lajos, ifj. Ősz Árpád, dr. Hatala Pál, dr. Fegyverneki György, Kőrösi Tamás

Dr. Nagy Lajos elnöki beszámolója

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Ismét eltelt egy esztendő, és az alapszabályban rögzítetteknek megfelelően az Egyesület Választmányának beszámolási kötelezettsége van a Küldöttgyűlés felé. Fokozottan igaz ez esetünkben, amikor tisztújító küldöttgyűlést tartunk, és a jelen összetételű választmány és vezetőség négyéves mandátumának lejártakor nem csak az előző évet, hanem a négyéves ciklus munkáját is össze kell hogy foglalja, be kell mutassa a Küldöttgyűlésnek. Szerencsére nem egyszerű feladat az elvégzett munkáról számot adni, mert bőven van miről. Azért, hogy korlátok közé szorítsam magam, az Alapszabályunkban megfogalmazott célkitűzéseinket veszem sorra, és így kísérelem meg bemutatni az elvégzett munkát.

Fontos célként jelenik meg Alapszabályunkban a bányászat és kohászat tudományos, műszaki és gazdasági fejlődésének elősegítése. Egyesületünk két alkalommal is készített a tagság közreműködésével háttéranyagot, amelyben mind a két szakma potenciális lehetőségeinek a bemutatására került sor a politika és a döntéshozók számára. Nehéz a helyzetünk, mert megváltoztak a gazdasági, politikai körülmények, a korábbi állami vállalatok helyét a magántulajdonon alapuló gazdaság váltotta fel, és ezzel együtt alakult át az ipar és a gazdaság szemlélete. Ma már hiába beszélünk az óriási nyersanyagkészleteinkről, a kihasználatlan gyártási kapacitásainkról, ezek nem dobogtatják meg a tulajdonosi, illetve befektetői szíveket. Ma, amikor valaki a saját tőkéjét, saját pénzét kockáztatja egy-egy vállalkozás beindításával, nagyon körültekintően, mindenre alaposan odafigyelve, kiszámolva készíti vagy készítteti el az üzleti terveket, és csak ezek az üzleti sikerrel kecsegtető eredmények alapján hoz döntést a beruházások beindítására. Mindannyiunk előtt ismert, hogy mind a bányászat, mind a kohászat beruházásai a magas tőkeigényű és hosszú távon megtérülő iparágak sorába tartozik, és lehetőségeink ellenére nem tola-kodnak a befektetők egyik ágazatban sem. Persze ennél azért árnyaltabb a kép. Mindkét szakmának megvan az azon szegmensei, amelyek gyorsan és jól alkalmazkodtak a változásokhoz, jól reagáltak a piac diktálta feltételekre, és folyamatosan tudják ezeket az elvárásokat teljesíteni, sikeresen működni. Ez a sikeres működés az alapja a folyamatos fejlesztésnek, a technológia korszerűsítésének, a versenyképesség megtartásának, növelésének. A magántulajdonú cégek ma már folyamatosan figyelik a szellemi központokban folyó kutatások eredményeit, és alkalmazzák, bevezetik a számukra haszonnal járó gyártási metódusokat. Sajnos mind a két szakmában még mindig nagyon erős a múlt, helyesebben az állami tulajdonú nagyvállalatok iránti nosztalgia, amely alapja lehetett a nem mindig profitálapú szakmai döntések meghozatalának.

Ma még mindig a mélyműveléses szén- és ércbányászat után nosztalgizunk, figyelmen kívül hagyva a

mennyiségileg jelentős, de geológiai elhelyezkedésében problémás, haszonnal nem kecsegtető kitermelési módot. A drágán kitermelt nyersanyagból nem tudunk a piacon versenyképes árú terméket előállítani. S azt az ágazatát a bányászatnak, amely sikeres tudott lenni, alkalmazkodott az új kihívásokhoz, közülünk sokan még mindig kézlegyintéssel intézik el, hogy az nem is bányászat. Igen, a kő-, kavicsbányászatra, vagy gyűjtőnevéen a nem fémes nyersanyagtermelésre gondolok. Pedig gondoljuk el, hogy a nano-örlés világát éljük. A termékárak ebben a kategóriában meghaladják a 100 E Ft/kg értéket. Kutatással, fejlesztéssel ilyen magas hozzáadott értéket lehet elérni. S ha ez így van, nem fanyalogni kell, hanem segíteni az ágazatot minden akadályozó körülmény lebontásában. A nem fémes nyersanyag-termelésen belül feltétlen meg kell említeni a lignitbányászatot, amelyre a Mátra Erőmű üzemeltetése van felfűzve. Reméljük, hogy a tulajdonosváltás megerősíti a bányászat és a villamos energia egységét, és hosszú távra biztosítja a bányászat és az erőmű működését.

Szólni kell a magyar kőolaj- és földgáztermelésről, és mint legnagyobb vállalatáról, a MOL-ról is. A magyarországi termelés mindkét területen csökken, de a cégcsoport külföldi érdekeltségei, finomítói és kereskedelmi tevékenysége kapcsán szerencsére jól tartja magát, és eredményein keresztül öregbíti a magyar bányászat hírnevét. Ami talán árnyalhatja ezt a képet, hogy ma már alig találunk olaj- és gázipari mérnököket a felsővezetésben, meghatározóvá vált a közgazdászok, jogászok szerepe a vállalat irányításában.

Hasonló a helyzet sok tekintetben a kohászatban is. Itt is kialakult a hagyományos, klasszikus nagyüzemi kohászat, vas- és acélgyártás mellett a kutatási eredményeket felhasználó, új technológián alapuló, magasnyomásos alumíniumöntészet, amely sikeres ágazatává vált a kohászatnak. S volt szerencsém az Öntőnapok plenáris előadásait végighallgatni, és élményszámba ment, hogy már szinte minden előadás a villanyautók széleskörű elterjedése kapcsán felvetődő üzleti problémákról, megoldási lehetőségeikről szólt. Látszott a tudatos, előrelátó felkészülés a változásokra.

Nem akarok egyik szakmáról sem részletesebben, számokkal megtűzdelve beszélni, hisz akik még emlékszenek rá, a tavalyi küldöttgyűlésünkön, Tatabányán megtettem ezt, és a helyzet azóta sem változott jelentősen. Egyesületünk feladata a politika által megszabott, kiszámítható gazdasági és jogi környezetért való lobbizási tevékenység. Ez sem egyszerű, mert még a felügyeleti szerveink sem azonosak. Más minisztériumhoz tartozik a kohászat, és máséhoz a bányászat. Ha a szakmaiságban nem is, de a szakmai megbecsülés, a társadalmi elfogadottság terén, amit és amennyit sikerült a bányászatnak elérni, azt a kohászat számára is biztosítani tudtuk. Nem akarok elébe vágni mondanomnak, hisz egyesületi kérdésekről még szólni fogok,

de a szakmaiságunkról, a lehetőségeinket ismerve, át kellene néhány dolgot gondolnunk, és főleg át kellene értékelnünk, hogy helyesen tudjunk szakmáinkról véleményt alkotni, és lehetőleg a realitás talaján maradva (és nem a múlt eredményei alapján, ahhoz viszonyítva) véleményt mondani a mai helyzetünkről.

Szakmaiságunkhoz, szakmáinkhoz szorosan kötődik a szakképzés, a szakoktatás területe, a szakmai továbbképzés. Egyesületünk közvetlen módon bekapcsolódik a továbbképzés megvalósításába. Lehetőséget biztosít székhelyén rendszeres szakmai előadások megtartására, és a budapesti helyi szervezetek élnek is a lehetőséggel. Szerencsére ezen a területen aktívak a helyi szervezeteink is, és számos helyen kapcsolják össze rendezvényeiket szakmai előadások megtartásával. Nem csak előadás, hanem gyárlátogatás formájában is. Külön kategóriát képviselnek az Egyesület szervezésében lebonyolításra kerülő szakmai konferenciák. Ki kell emelni a minden évben megrendezésre kerülő Egerszalóki Bányászati Konferenciát, a Szigetközi Napok rendezvényeit, ahol szintén fontos részt kap a szakmaiság. Évente kerülnek megrendezésre – alapvetően Miskolcon – a Fémkohászati Napok és a Fazola-napok, amelyek szakmai előadásokkal, tudományos konferenciával összekapcsolva szerveződnek. Miskolcon az ott, illetve vonzáskörzetében élő tagtársainknak jó lehetőséget biztosítanak a MAB székházban rendszeresen megtartott tudományos ülések is. Kétévente kerül megrendezésre az Öntőnapok Herceghalmon és a nemzetközi Tiszta Acél Konferencia. Sokszor és sokat kaptunk az elmúlt évek során az Ellenőrző Bizottságtól, hogy az Egyesület konferencia-bevétele kevés. Láthatjuk, csak a legfontosabbakat számba véve is, hogy Egyesületünk több konferenciát rendez, de szeretném felhívni mindenki figyelmét arra, hogy a konferenciák részvételi díja nem nyereségorientált. A célunk mindig az volt, hogy minimális nyereséggel zárjuk a rendezvényeket, és olyan díjat ajánljunk ki, amely azok számára is elérhető, akik mögött már nincs céges háttér. S áraink mélyen a piaci árak alatt voltak. Egy kivétel van, a dr. Tardy Pál exelnökünk által szervezett „Cleen Steel” konferencia, amely komoly nyereséget hoz, de azt mutatja, hogy magyar jelentkező nincs a konferenciára az árak miatt.

Az iskolai keretek közötti képzés megvalósításában, elindításában Egyesületünk a járműipari középfo-kú képzésnél és a vágásképzésnél is ott volt, de meg kell említeni, hogy a Miskolci Egyetemen folyó öntész képzés fennmaradásában is közreműködött, és az Öntészeti Szövetség és öntész tagtársaink sikeres lobbizásának köszönhetően megvalósult az öntész duális képzés, amit több mint 20 cég támogat anyagilag is, jelentős összeggel. Sajnos a képzés területén is szembesülünk azzal az alaphelyzettel, hogy ma már szakmáink népszerűsége, a gazdasági életben betöltött szerepe jelentősen csökkent, így az ilyen szakirányú képzésre jelentkezők száma is visszaesést mutat. Mindkét kar vezetése sokat tesz azért, hogy a mai kor követelményeihez jobban igazodó, méltán érdeklődésre számot

tartó szakirányok kerüljenek bevezetésre, folyamatos az idegen nyelvű képzés, de elengedhetetlenül fontos lenne egy mélységében is a kari tevékenységet hatáso-san bemutató kampány szervezése a középiskolák felé. Tudom, hogy rendszeresek a hasonló rendezvények, de talán egysíkúak. Az egyetem oldaláról mutatja be azt a számtalan előnyt, amiért jó miskolci diáknak lenni. Többször felajánlottuk Karaink vezetésének, hogy az Egyetem által szervezett beiskolázási rendezvényeken szívesen részt vesz Egyesületünk egy-egy tagja, aki az adott szakirány ismert szakembere, hogy a gyakorlati élet bemutatásával is ösztönözze a végzős középiskolásokat a bányász vagy kohász karra történő jelentkezésre. Felajánlásunk eddig felajánlás maradt. Higgyük el, nagyon fontos területe a képzés szakmáinknak, mert csak a magasan képzett, a kreatív gondolkodásra alkalmas mérnökök tudják szakmáink szekerét a helyes irányba elmozdítani. S erre ma szükségünk van.

Egyesületi feladatként jelöli Alapszabályunk a magyar nyelv védelmét, a kapcsolattartást, az együttműködést a határainkon túli magyar bányászati és kohászati szakemberekkel, az euro-atlanti integráció elősegítését, illetve közös fellépést a szakmáinkat gátló jogi keretek átalakításában. Nem kell szégyenkeznünk ezen a területen sem, hisz sokat tettünk, de talán nem eleget. Kezdeném az Erdélyi Magyar Műszaki Társasággal meglévő kapcsolatunkkal. Valóban sikeres az évente megrendezésre kerülő konferencia, ahol az előadások magyar nyelven hangzanak el, ezzel is teret és lehetőséget biztosítva a határainkon túl és innen élők számára a magyar műszaki nyelv használatára, gyakorlására. Bennem azért mégis vannak kételyek. Valóban nagyszerű dolog Erdélyt megismerni, konferencián részt venni, de valóban csak ennyi lehetőség van ebben a kapcsolatban? Tavaly, a konferenciát üdvözlő beszédemben szóvá is tettem, hogy tartalmában másnak, többnek kellene lennie ennek az együttműködésnek. Erdélyi barátaink ígéretet tettek rá, hogy átbeszéljük kapcsolatunkat, hogyan tudnánk valóban tartalmasabb együttműködést elérni, de mindez ismét megrekedt az ígéret szintjén. Talán az lehet az oka, hogy a mi oldalunkon bányászok, kohászok vannak, míg Erdélyben domináns a geológus túlsúly. Közös a nyelv, de nem közös a szakmaiság. Jól példázza ezt a Visegrádi 4-ek politikai formáció mintájára létrehozott Bányász V4 esete is. Közös a lengyel, cseh és szlovák Egyesületekkel hoztuk létre, és szerettük volna bevonni a romániai egyesületet is, de nem sikerült. Számtalan ok elhangzott, hogy miért nem jó ez, de szinte egy sem, ami az esetleges előnyeit mutatta volna be. Ettől persze örülünk, hogy évente legalább egy, nagyobb léptékű közös rendezvényünk van, és reménykedünk, hogy eljön az az idő, amikor szélesíteni lehet az együttműködés alapjait. Szerencsére a V4-en belül rendszeresek a konzultációk, amelyek témái részben a hagyományápolás, részben a szakmai érdekek közös képviselése, és újabban a korábbi bányász és kohász vidékek bevonása a turisztikai vérkeringésbe. Ennek alapja nem lehet kizárólag az ipari műemlékek bemutatása, cél-

szerű egyéb turisztikai attrakciókkal, lehetőségekkel közös útvonalra felfűzni, bemutatni. A V4-en belül sokkal szélesebbek a lehetőségeink, megvan a közös akarat, és mind a négy ország képviselői tisztában vannak azzal, hogy közösen tudunk kellő erőt felmutatni céljaink eléréséhez. Külföldi kapcsolatainknál ismételtén meg kell említeni exelnökünk, dr. Tardy Pál nevét, aki a saját vonalán remek kapcsolatokkal rendelkezik, és ennek köszönhető a 2 évente hazánkban megrendezésre kerülő konferencia, amely iránt az érdeklődés, a részvétel töretlen.

Megfogalmazásra került az egyesületi célok között az egyesület keretein belül tevékenykedő szakemberek összefogása, a szakmai összetartozás erősítése. Talán a legfontosabb tevékenységünk ezen a területen a Lapok kiadása, eljuttatása tagtársainkhoz. Nagyon sokak számára, elsősorban koruk és egészségi állapotuk miatt, a Lapok jelentik a közvetlen kapcsolatot az Egyesülettel. A Lapokból tudják nyomon követni az egyesületi élet eseményeit, de a Lapokból jutnak hozzá a szakmai újdonságokhoz, az egyes területeket érintő szakmai problémákhoz, és bizonyos mértékig a külföldi bányászati hírekről is információt kapnak. Ebben a ciklusban összevonásra került a Bányászat és a Kőolaj és Földgáz lapok kiadása. Örömmel tapasztaltuk, hogy tagjaink körében az első közös lapszámtól elfogadottá vált, hogy egy lapban kapják a két terület fontos információit. Nem titkolt szándékunk volt, hogy a közös lap költségszökkentést eredményezzen. Nincs új a nap alatt, hisz volt idő, amikor az Egyesület csak egy Lapot adott ki, amiben mindenki megtalálta az őt érdeklő szakmai cikkeket és az egyesületi híreket. Ma még nem gondoltunk az egy lap azonnali bevezetésére, de ezen a területen is előbb-utóbb változásokra lesz szükség. Most fontosabb feladatnak tartanám egy olyan felmérés elindítását, hogy kik azok a tagtársaink, akik nem rendelkeznek elektronikus elérhetőséggel, és számukra csak nyomtatott formában lehet a lapokat eljuttatni. Akik viszont igen, át kell gondolni a Lapok elektronikus terjesztését, amivel jelentős példányszámszökkentést és postaköltség-csökkentést tudnánk elérni. Köszönetet mondok a felelős szerkesztőknek, a szerkesztő bizottság tagjainak a Lapok magas színvonalú megjelenéséért. Külön meg kell említeni Sándor József tagtársunkat, aki jelentős összeggel, 4,5 M Ft-tal támogatja a Lapok megjelenését. Köszönjük, és reméljük a támogatás folytatását.

Nagyon lényeges célkitűzése Egyesületünknek, és ez az Alapszabályunkban is rögzítésre került, a bányász és kohász hagyományok, a Selmecbányai Akadémia szellemi örökségének, valamint a montanisztikához fűződő Alma Mater hasonló értékeinek és a Szent Borbála-kultusznak megőrzése. Akkor, amikor hagyományaink megőrzéséről, ápolásáról beszélünk, eszünkbe kell jutson, hogy ezeket szervezeten, az Egyesület keretei között tudjuk megtartani. Immár 126 éves Egyesületünk ennek a feladatunknak mindig megfelelő keretet szabott, és biztosította a szükséges feltételeket is eme célkitűzésünk teljesítéséhez.

Ahhoz, hogy feladatainkat, köztük ezt is, teljesíteni tudjuk, fontos, hogy Egyesületünket fenn tudjuk tartani, működtetni tudjuk. Az elmúlt évben több tagtársunk is kifejtette azon véleményét, hogy Egyesületünknek változásra van szüksége. Mi is tartja össze Egyesületünket? Természetesen a selmeci értékeken és hagyományokon álló tagságunk, az Egyesület célkitűzéseivel azonosulni tudó pártoló tagságunk. Tagjaink és pártoló tagjaink, a szakmáinkban tevékenykedő cégek, akik tagdíjaikkal, támogatásukkal biztosítják a működéshez szükséges anyagiakat, amely kiegészül a rendezvények minimális hasznával, illetve pályázati forrásokkal. Nyomatékosan kell hangsúlyoznunk, hogy a tagság létszáma, a pártoló tagok hozzáállása fontos az Egyesület megtartásában, működésében. S ezzel rögtön egy neuralgikus pontjához értünk Egyesületünknek. Tagságunk évek óta fogy, csökken a létszámunk, és egyre magasabb az átlagéletkor, öregszik Egyesületünk. Nem öröm ez számunkra, de jó lenne, ha realisan néznénk szembe ezzel a ténnyel. Magam részéről természetesen tartom, hogy amikor a szakmáink foglalkoztatottsága az elmúlt évtizedekben jelentősen csökkent, a fiatalok számára szerényebb mértékben nyújt kiszámítható, egzisztenciálisan is biztos jövőképet, nem tolazkodnak szakiskoláink és egyetemünk kapujában, hogy jelentkezni tudjanak és felvételt nyerjenek. A fiatalok hiánya, a szakmában dolgozni akarók érdeklődésének csökkenése egyenesen hozza magával a bányászok és kohászok létszámának csökkenését, így taglétszámunk visszaesését is. Már a tavalyi Küldöttgyűlésen is elmondtam, hogy a szocialista iparpolitika következményeként felduzzasztott létszám hatására növekedett jelentősen a taglétszámunk, de ha arányosítva nézzük létszámunk alakulását a szakmában dolgozók összlétszámához viszonyítva, semmivel nem állunk rosszabbul, sőt, ha kismértékben is, de emelkedett a tagság aránya. Problémaként éltem meg, és ez még ma is az, hogy nem tudjuk maradéktalanul megtartani az Egyetemen végzett bányász és kohász hallgatóinkat az Egyesületen belül, sőt, a hallgatók közül az egyetemi éveik alatt sokuk nem is akar az Egyesület tagjává válni, nem mutat érdeklődést a diák-hagyományok iránt. Ezekről a gondokról többször beszélgettem csoportosan és egyénileg is a hallgatókkal, ahol őszintén elmondták, hogy a szakestélyi lerészegedések, a több évet ismétlő hangadók nem csábítók számukra, pedig szépnek, követésre méltónak tartják diák-hagyományainkat, hisz ezekkel a Balek-héten találkozhatnak, ismerik. Megkezdődött egy lassú változás ezen a területen, és remélem, ennek eredménye is lesz a közeljövőben.

S itt elérkeztünk egy másik sarkalatos kérdéskörhöz, hogy kik és milyen feltételekkel követhetik vagy folytathatják a Selmeci Diák-hagyományok őrzését, ápolását. Meghatározhatjuk-e, hogy kik igen és kik nem? A tavalyi Szalamander ünnepen csúcsozott ki ez a kérdés, ahol a Budapesti Műszaki Egyetem Közelekedési Karának hallgatói a saját uniformisukban, ráadásul a miskolci egyetemistákat megelőzve helyez-

hették el a megemlékezés koszorúját a Honvéd-szobornál. Ha jogilag nézzük, akkor a Selmeci Akadémia jogutód intézményei egzaktul meghatározhatók, illetve írásba foglaltak. Viszont ha ezt követjük, még a Miskolci Egyetemen is csak a volt bánya- és kohómérnöki kar minősül jogutódnak. Mi van a többi karral, mi a helyzet más egyetemek hallgatóival, akik szeretnék a mi hagyományaink mintájára, annak vezérfonalát követve a saját hagyományait megteremteni? Még nehezebb a kérdésre válaszolni, ha tudjuk, hogy a székesfehérvári, a dunaújvárosi egyetem, főiskola nem jogutód intézménye a Selmeci Akadémiának. Jogászunkodunk, vagy a selmeci értékrend mentén, annak elfogadását feltételül kitűzve, engedünk egy ellenőrzött, a miskolci és soproni diákság által felügyelt, szélesebb kör által megfogalmazott igény tényerésének?

Hasonló gondokkal találkozunk Egyesületen belül is, bár Egyesületünk már a hetvenes évek elején végrehajtott Alapszabály módosításban lehetőséget adott azon jelentkező tagjelöltek felvételére, akik iskolai végzettségük alapján nem kötődnek Miskolchoz, de elfogadják a selmeci értékrendünket. Azt azért látnunk kell, hogy van különbség a tagfelvétel és a Selmeci Diákhagyományok rituáléja között. Egyrészt jól lenne a taglétszámunkat szinten tartani, jó lenne az átlagéletkort csökkenteni, amely hasonló korfát mutat a 40 év alattiakat nézve a bányászoknál és a kohászoknál, de másrészt szeretnénk szigorítani a hagyományápolás mikéntjét. S miközben ezen gondolkodtam, felvetődött bennem a kérdés, hogy valóban mindenáron arra kell törekednünk, hogy a létszámunk ne csökkenjen? Jusson eszünkbe, hogy az alapítást követően a 600 főre duzzadt egyesületi létszámot milyen lelkesen ünnepelte az akkori tagság, és nem az volt a fő célkitűzés, hogy mikor éri el az ezret vagy a több ezret. Mennyiség vagy minőség. Alkalmazkodni kell az Egyesület szervezetének, a titkárságnak azokhoz a lehetőségekhez, amiket az Egyesületünk finanszírozni tud. Az elmúlt évben sokan és sokszor kérték, hogy vizsgáljuk felül a jelenlegi szervezeti rendszerünket, igazítsuk a megváltozott körülményekhez. Komoly

vitákat folytattunk több szinten a lehetséges átalakításokról, aminek az volt a választmányi végkicsengése, hogy ne nyúljunk a szervezeti felépítésünkhöz, biztosítsuk a helyi szervezeteinket, hogy a már most is meglévő, földrajzilag azonos helyen működő szervezeteink együttműködését, ágazati hovatartozástól függetlenül, vonják szorosabbra. Közös ünnepek, rendezvények, szakestélyek, szakmai előadások legyenek. Számomra sokkal meglepőbb volt, hogy a gazdálkodásra vonatkozó elképzelésekről szinte alig volt vita. Tagságunk egy része a titkárság működésének racionalizálásában, az Egyesület székhelyének a megváltoztatásában látja a stabilabb pénzügyi helyzet megteremtését. Stabilabb? Most is stabil az Egyesület gazdálkodása, évről évre hozza a pozitív nulla eredményt, és talán csak az fogalmazható meg kritikaként, hogy a helyi szervezeteink támogatását nem sikerült a bevételeink 20%-ánál feljebb emelni. Annak idején az első intézkedésünk egyike volt, hogy az Ellenőrző Bizottság világítsa át a Titkárság működését, racionális-e a gazdálkodása, illeszkedik-e a feladatokhoz a létszám stb., és a felülvizsgálat eredménye az volt, hogy minden téren megfelelő a Titkárság működése. Azóta a munka mennyiségében, minőségében változás nem következett be, mitől lenne most nem megfelelő a Titkárság működése, munkája. Egy dolgot javasoltam átgondolni. Ha ügyvezető igazgatónk egyszer abbahagyja egyesületi működését, akkor vizsgáljuk meg, hogy kell-e pótlásáról gondoskodni, vagy a többi munkatárs irányítását, a munka szervezését átvállalhatja a mindenkori főtítkár.

Hagyományörzés, szervezettefejlés, gazdálkodási stabilitás. Olyan kérdések, amelyekre nem sikerült egységes véleményt kialakítani. Minden területen vegyes volt a kép. Talán annyival lehet árnyalni, hogy voltak kérdések, amikben közel azonos volt a tagság véleménye. Folytatni kell a megkezdett vitát, ki kell szélesíteni, hogy minél több tagtársunk mondhasa el a véleményét, és a véleményekből helyes következtetéseket levonva kell az intézkedéseket meghozni.

Dr. Nagy Lajos

Az Alapszabály Bizottság előterjesztése

A Választmány megbízásából készült ez a rövid tájékoztató Alapszabályunkkal és az új Polgári Törvénykönyvvel összefüggő kérdésekről, tekintve, hogy a Polgári Törvénykönyvet tartalmazó 2013. évi V. törvény második része az egyesületekről szól.

A törvény 2014. március 15-én lépett hatályba, de azóta is sok pontján változott. E változások alapján egyesületet csak az új szabályok alapján lehet létrehozni. A korábbi szabályok alapján létrejött, és a törvény kihirdetésekor bejegyzett egyesületeknek pedig – mint az OMBKE-nek is – 2017. január 1-jét követően akkor kell az új rendelkezéseket alkalmazniuk, amikor az

alapszabályukat, mint létesítő okiratot, bármely okból először módosítják.

Meggyőződésem, nem lett volna szerencsés, ha a tisztújítást megelőzően kezdeményeztük volna az alapszabály módosítását. Nem csak azért, mert nagyon bonyolult és összetett, jogi képzettséget is megkövetelő tevékenység, hanem azért sem, mert alapjaiban érinti Egyesületünk működését és működtetését. Ezzel mindnyájunknak foglalkozni kell, a közös gondolkodás elősegítésére csak néhány fontos szempontot sorolok fel, amit az előbb-utóbb bekövetkező módosítás során majd figyelembe kell venni:

- Érvényes alapszabályunk szerint tagot a helyi szervezet vezetősége vesz fel. A Polgári Törvénykönyv szerint tagsági viszony létesítése a közgyűlés, esetünkben a küldöttgyűlés jogosultsága, de felhatalmazást adhat az alapszabály ez ügyben az ügyvezetésnek.
- Az Egyesület vezetése alapszabályunk szerint egy hierarchikus rendszer, amelyben a vezető tisztségviselők a választmány tagjai (beleértve az elnököt, a főtitkárt és a főtitkár-helyettest) és az ellenőrző bizottság tagjai (beleértve az elnököt). A Polgári Törvénykönyv szerint az Egyesület vezető tisztségviselői vagy az ügyvezető egy személyben vagy az elnökség. Az elnökség három tagból áll, elnököt, aki az egyesület képviselőjében eljár, maguk közül választanak. A küldöttgyűlés választja meg a vezető tisztségviselőt vagy tisztségviselőket, s gyakorolja felettük a munkáltatói jogokat, határozza meg a javadalmazásukat, ha az Egyesülettel munkaviszonyban állnak. Az általam említett ügyvezetői státusz nem azonos a jelenlegi ügyvezetőével, még ha a megnevezés és sok tekintetben a feladat azonos is. Úgy gondolom, ennek a kérdéskörnek az eldöntése lesz majd a legnehezebb feladatunk, hiszen választanunk kell egy egyszemélyes és egy testületi vezetés között. Ha úgy döntünk majd, hogy a vezető tisztségviselő vagy tisztségviselők ne legyenek az Egyesület alkalmazottai, akkor majd a napi ügyek vitelét végző alkalmazottat inkább titkárságvezetőnek, irodavezetőnek kellene nevezni, mintsem ügyvezetőnek.
- A könyvvizsgálót is a küldöttgyűlés választja meg, természetesen jövedelmének jóváhagyásával.
- Az Egyesület döntéshozó szerve a küldöttgyűlés. A küldöttgyűlés jelenléti ívén az aláírás mellett szerepelnie kell a lakcímnak, s még egy fontos dolog, valamennyi határozat meghozatalakor ellenőrizni kell a jelenlévők számát is. A küldöttgyűlés néhány kiemelt döntési jogkörön kívül számos feladatot a vezető tisztségviselőre vagy tisztségviselőkre, egy szóval az ügyvezetésre bízhat. Határozatképtelenség esetén megismételt küldöttgyűlést legalább három napon túl, legfeljebb 15 napon belül lehet tartani.
- A küldöttgyűlés ülés tartása nélkül is hozhat határozatot, a levélben történő vagy elektronikus úton lebonyolított szavazás szabályait az alapszabályban kell lefektetni.
- A vezető tisztségviselők mandátumának időtartamát az alapszabályban kell rögzíteni, az legfeljebb öt év lehet. A vezető tisztségviselőknek a mandátumukat

el kell fogadni, s a Polgári Törvénykönyv szerinti feltételekre, kizáró és összeférhetetlenségi okokra vonatkozó írásos nyilatkozatot kell tenni. A vezető tisztségviselőknek és a felügyelő bizottság tagjainak a nevét az alapszabályban rögzíteni kell.

- Az alapszabálynak melléklete a tagok által aláírt és a lakcímet, ill. jogi tagok esetén a székhelyet tartalmazó taglista, amit az adatkezelési előírásoknak megfelelően zártan kell kezelni. Ezt a listát sem lesz könyvű összeállítani.
- Ha az alapszabály a tagságot feltételekhez köti, pl. tagdíj fizetése, akkor a teljesítés elmulasztása esetén a tagsági jogviszonyt harmincnapos határidővel írásban fel lehet mondani. A felmondásról a küldöttgyűlésnek kell döntenie.
- Külön feladatot jelent a jogi tagok kezelése, nyilvántartásukat és támogatásuk megfizetésének módját egyénenként kell kezelni.
- A választmány, akár ezzel a névvel is, nem vezető tisztségviselők testületként továbbra is működhet, de megalakításukat, akárcsak más tanácsadó testületét, külön kell szabályozni.

Az alapszabálynak nem csak a Polgári Törvénykönyv, hanem a civil törvény rendelkezéseivel és a jogi személyekre vonatkozó előírásokkal is összhangban kell lenni. Várható, hogy a civil törvény is rövidesen változni fog, a várakozásunk ezért is indokoltnak mondható.

Ezek után mi a teendő?

Úgy vélem, sokakkal összhangban, hogy egy jó, történelmi hagyományainknak megfelelő, céljainkat szolgáló, működésünket nem gátló alapszabályunk van, ezért csak a legvégső esetben nyúlunk a változtatáshoz. Ha változtatni kényszerülünk, két lehetőség van: a módosítás vagy új alapszabály készítése. Én mindenképpen a módosítás mellett vagyok, mert az alapszabályunk sok értékét csak így tudjuk megmenteni. Új alapszabályt ugyanis mintaokiraton lehet beadni, aminek a pontjai sok olyan tételt nem is tartalmaznak, ami alapszabályunkban szerepel, ami fontos és megőrzésre méltó.

Mit tehetünk még?

Mindenesetre kezdjünk el gondolkodni, vagy inkább folytassuk azt a megkezdett eszmecserét, ami alapján a megváltozott körülményeknek megfelelő felállású, de még inkább biztosan finanszírozható és bennünket, tagokat kiszolgáló, kedvünkre való közösség dolgozik tovább, aminek a működését a csak feltétlenül módosítandó alapszabály is segíti.

Dr. Lengyel Károly

Sóltz Vilmos sírjának megkoszorúzása

Az OMBKE Fémkohászati Szakosztály Budapesti Helyi Szervezete 2018. május 10-én délután Fiumei úti Nemzeti Sírkertben immár hagyományosan megkoszorúzta Sóltz Vilmosnak, az OMBKE alapító elnökének síremlékét.

Beszámoló az OMBKE 2017. évi tevékenységéről

Az OMBKE 2017-ben a közhasznú szervezetekről szóló törvény és az Egyesület alapszabályában megfogalmazott előírások szerint működött. Az Egyesület célkitűzéseiben előírányzott rendezvények megvalósultak.

A Választmány tevékenysége

A Választmány a 107. küldöttgyűlés óta négy ülést tartott a következő napirendekkel:

Felkészülés a 125. évforduló megünneplésére Selmechbányán.

- Tájékoztatás az előző választmányi ülés óta eltelt időszak eseményeiről.
- „Jó szerencsét! emlékv” Tatabányán.
- Felkészülés a selmeci szalamander ünnepségre.
- Az OMBKE szerepe a selmeci diákhagyományok védelmében.
- Történeti Bizottság beszámolója.
- Egyéni tagdíjak megállapítása.
- Felkészülés a Borbála-ünnepségre.
- Várpalota: „Jó szerencsét! emlékv”.
- EMT konferenciára felkészülés.
- Tisztújítás ütemterve.
- A központi iroda elhelyezési lehetőségei.
- Az alapszabály bizottság tájékoztatása.
- 2018. évi rendezvény program.
- Pénzügyi helyzet, gazdálkodás, mérleg, közhasznúsági jelentés.
- Jelentés az OMBKE 2017. évi tevékenységéről és gazdálkodásáról, közhasznúsági jelentés
- Kitüntetési javaslatok.
- Tájékoztatás a titkárság tevékenységéről.
- Javaslat tiszteleti tagságra.
- Az OMBKE 2018. évi pénzügyi terve.
- Szakosztályi tisztújítások.
- Jelölő Bizottság tájékoztatása.
- Ellenőrző Bizottság tájékoztatója.
- Felkészülés a 108. küldöttgyűlésre.

A Választmány munkájáról és határozatokról a BKL rendszeresen beszámol. Az emlékeztetőket megkapják a szakosztályok és a helyi szervezetek vezetői.

A taglétszám alakulása

A tagság létszáma 2017-ben 114 fővel – 4,45%-kal – csökkent.

Szakosztály	2017. jan. 1. fő	2018. jan. 1. fő	Változás %
Bányászati	1 133	1 103	97,35
Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati	300	289	96,33
Vaskohászati	289	269	93,07
Fémkohászati	274	265	96,71

Öntészeti	241	240	99,58
Egyetem	306	263	85,95
Összesen	2 543	2 429	95,55

Legidősebb tagunk *dr. Patay Pál* öntő, bölcsész, aki múlt év december 8-án töltötte be a 103. életévét, és akit nemrég köszönthettünk az egyesület helyiségében. Egyesületünk legrégibb tagja *dr. Horváth László József* okl. bányamérnök, aki 74 évvel ezelőtt, 1944-ben lépett be az egyesületbe.

Fontosabb események a 107. küldöttgyűlés óta

2017-ben az egyesület kiemelkedő rendezvénye az egyesület megalakulásának 125 éves évfordulójára június 23-án rendezett ünnepség Selmechbányán, melyen részt vett dr. Kövér László, az országgyűlés elnöke. Az ünnepségen demonstráltuk, hogy egy összetartó, erős közösség a miénk, aminek nem kevés társadalmi hasznossága is van. Az ünnepségre emlékvérvény és emlékkorsó is készült.

A jubileum alkalmával jelent meg a BKL összevont közös száma, megemlékezve a szakmai lapok megalapításának 150. évfordulójáról is.

A tatabányai helyi szervezet Tatabánya megyei jogú várossal együttműködve a 2017. évet „Jó szerencsét” emlékvérvénynek nyilvánította, melynek keretében számos szakmai és kulturális rendezvényt tartottak. Bányamérő Továbbképző Konferenciát tartottunk Béren, június 7-9-én.

2017. júl. 28-29-én szervezte meg a „Ferencz István” Észak-dunántúli Kohászati Regionális Szervezet a XXIV. Pivarcsi László Szigetközi Tudományos Szakmai Napokat és Baráti Találkozót Dunakilitiben. Augusztus 16-20-án mint társszervező részt vettünk a HUNGEO rendezvényen Pécsen.

Részt vettünk a Bányásznap országos és helyi ünnepségeken, ahol több egyesületi tag kapott miniszteri kitüntetést.

2017-ben is nagy létszámmal vettünk részt a selmechbányai Szalamander ünnepségen: szeptember 8-9 (koszorúzás, felvonulás, mise, kirándulás).

Miskolcon szeptember 16-17-én tartottuk meg a Fazolelő fesztivált (konferencia, szakestély, ünnepség).

A 31. Nemzetközi Olaj- és Gázipari Konferenciát Siófokon tartottuk október 4-6-án.

Október 6-7-én részt vettünk a Nemzetközi Bányászati Konferencián, Repiskán.

2017. okt. 13-15-én rendeztük meg a 22. Magyar Őntőnapokat Herceghalomban, melyen 218 regisztrált résztvevő volt, 93 cég képviselőjeként.

November 3-án ünnepeltük az 50 éves Dorogi Szervezetet (ünnepség, konferencia, szakestély).

November 9-én Miskolcon rendeztük meg a 18. Fémkohász Szakmai Napokat.

November 11-én mint társszervező részt vettünk a Földtudományi Forgasat rendezvényen. Nagy sikerrel rendeztük meg Egerszalókon az Országos Bányászati Konferenciát november 16-17-én. December 4-5-én rendeztük meg a Szent Borbála ünnepségeket. Február 8-án Recskén emlékeztünk meg a mélyszinti ércelőfordulás megtalálásának 50. évfordulójáról. 2018. febr. 18-án több mint 170 fő részvételével tartottuk meg az OMBKE Bált a lillafüredi Palota Szállóban. Április 7-én Várpalotán nagy érdeklődés mellett tartottuk meg a hagyományos Jó szerencsét! emlékülést, melyen Süli János miniszter tartott előadást a Paksi atomerőmű beruházásáról. Számtalan közéleti személyiség mellett részt vett Kontrát Károly belügyi államtitkár is. 2018. ápr. 5. – ápr. 8-án mint társszervező 85 fővel részt vettünk Gyulafehérváron az EMT Bányászati, Kohászati, Földtani Konferencián.

Az OMBKE működésének vizsgálata

Az egyesület vezetői, illetve a választmány folyamatosan elemezték, illetve tárgyalták azokat a témákat, melyek az egyesület működésének megújítása érdekében különböző fórumokon felvetődtek. Ezek közül a legfontosabbak a következők voltak:

Az egyes szakosztályok összevonása a szakosztályok részéről nem kapott támogatást. Egyértelművé vált, hogy az összevonás nem eredményezne költségmegtakarítást, de ugyanakkor csökkenne a lobby-erő. Az egyes szakmák képviselője az egyesületen belül létszámarányosan biztosítva van.

Az egyes helyi szervezetek együttműködését, közös cselekvés lehetőségét az alapszabály biztosítja.

Az egyesület vezetőinek jog- és hatáskörét az új PTK szerint kell megállapítani. Ennek megfelelően lesz tisztázható az ügyvezetés, elnökség, választmány feladatköre. Megjegyzendő, hogy az új PTK ösztönöz arra, hogy a főtitkári és az ügyvezetői feladatokat egyesítsük. Ezt a következő küldöttgyűlésig lehet és kell alapszabály-módosítással rendezni.

Az egyesület központosított adminisztrációját és a szervezési feladatokat végző titkárság munkáját elemezve megállapítható volt, hogy az adminisztráció a törvények által megengedett mértékben már digitalizálva van. A gazdasági folyamatokat a NAV-val közvetlen online kapcsolatban kell rögzíteni. A papír alapú forgalom erősen lecsökkent.

Az egyesület telephelyének lehetséges változatait elemezve egyelőre a jelenlegi elhelyezés megfelelő, de további vizsgálatokat kell végezni olcsóbb, de megfelelő színvonalú megoldásra.

A BKL Bányászat és Kőolaj Lapok összevonása megtörtént, de a további összevonás nem célszerű mindaddig, amíg a BKL Kohászat finanszírozása megoldott. A lapok digitálisan is megjelennek. Azon tagok részére, aki nem igénylik a nyomtatott lapokat már most sem postázzuk a nyomtatott lapot. A lapokat 126 éve a tagok térítésmentesen kapják. A lapokra nem célszerű külön díjat számolni, mivel akkor megszűnne az ÁFA-mentessége.

Az egyesület honlapjával kapcsolatos felvetéseket figyelembe kell venni, de az nem azonos a levelező rovatok funkciójával. Ehhez a munkához szakmánként egy-egy felelős személy megbízása szükséges.

Az egyetemi hallgatókkal, illetve a fiatal szakemberekkel való fokozottabb kapcsolattartásra szakosztályonként ki kell dolgozni a munkatervet.

A pártoló tagvállalatokkal, illetve a potenciális pártolókkal való kapcsolat felvételére, illetve tervszerű kapcsolattartásra ki kell jelölni a felelős személyeket.

Az OMBKE 2017. évi gazdálkodása

Az OMBKE 2017. évre szóló pénzügyi tervében az előző évekhez hasonlóan az volt a követelmény, hogy az egyesület céljai úgy valósuljanak meg, hogy a költségek ne haladják meg a forrásokat. Ennek érdekében erőfeszítéseket kellett tenni a korábbi pártoló tagok támogatásának megnyerésére és új pártoló tagok bevonására.

Ügyelve arra, hogy a kitűzött szakmai célok maradéktalan teljesítése során a bevételek és kiadások egyensúlyba kerüljenek, a mérleg szerinti tárgyévi eredmény 56 eFt lett. Ezzel az egyesület eleget tett a közhasznú egyesületekkel szemben támasztott gazdálkodási feltételeknek.

A bevételek és kiadások a táblázatban láthatók (adatok ezer forintban)

Bevételek	2016. évi tény	2017. évi terv	2017. évi tény
Egyéni tagdíj	13 435	13 290	12 980
Jogi tagdíj, támogatás	15 485	15 155	15 432
Egyéb támogatás (BKL-ra)	7 300	7 300	7 300
SZJA 1%	1 351	1 300	1 065
Pályázat (rendezvényre)	2 175	700	700
Ingatlan bérbeadás	2 375	2 400	3 047
Rendezvények	27 323	25 500	22 360
Pénzügyi műveletek	18	40	38
Egyéb jóváírások	61	70	0
Egyéb tevékenységek	2 415	2 420	1 369
Bevétel összesen	71 938	68 175	64 291
Kiadások			
Szakosztályok közvetlen költségei (szakestélyek)	2 491	2 658	2 661
BKL	12 514	12 514	12 635
Rendezvények	26 594	22 486	21 041
Közös költségek	9 391	9 284	8 770

Titkárság költségei	18 470	18 548	17 684
Egyéb tevékenységek	1 525	1 500	876
Egyéb	368	350	205
Értékcsökkenés	363	360	363
Kiadások összesen	71 716	67 700	64 235
Tárgyévi eredmény	222	475	56

a) Egyéni tagdíj

Az egyéni tagdíjakkal csak 3,4% volt az elmaradás a tervezetthez képest.

b) Jogi tagdíj és adomány

A jogi tagdíjak és adományok összege közel azonos az előző évvel.

c) Támogatások

Külön kiemelendő a dr. Sándor József tiszteleti tagunk által vezetett FÉMALK Zrt. 4800 E Ft-os támogatása, mely négy BKL Kohászat lapszám kiadását biztosította.

A MOL Nyrt. 2500 E Ft-tal támogatta a BKL Bányászat – Kőolaj és Földgáz megjelenését.

2017-ben a BKL Kohászat hat száma, a BKL Bányászat – Kőolaj és Földgáz öt száma jelent meg. Ezen belül az OMBKE 125 éves jubileumára, illetve

a Szigetközi Napokat.

A Magyar Bányászati Szövetség és a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat támogatta és elősegítette az Országos Bányászati Konferencia résztvevőinek kiterjesztését.

d) Közös költségek

A közös költségek az előző évhez képest 5%-kal csökkentek.

Az egyesület „nullszaldós” eredményéhez az egyes szakosztályok a háttérzszakmák támogatási lehetőségeihez mérten tudtak hozzájárulni. Az egyesület egésze jelentős mértékben támogatja az Egyetemi Osztály tevékenységét.

Budapest, 2018. április 13.

*Dr. Nagy Lajos
elnök*

Az Ellenőrző Bizottság jelentése az OMBKE 108. Közgyűlésére

Az Ellenőrző Bizottság tanulmányozta és megtárgyalta az egyesület

- 2017. évi gazdálkodási beszámolóját,
- 2018. évi gazdálkodási tervét,
- 2017. évi eredmény-kimutatását,
- 2017. évi közhasznúsági jelentését,
- megismerte a könyvvizsgáló elfogadó nyilatkozatát. Ezek alapján javasolta a választmány felé 2018. április 26-án ezen dokumentumok elfogadását.

1. Most a 108. Közgyűlés küldöttei felé javasolja ezen dokumentumok elfogadását, tudomásul vételét.

2. A közgyűlési és választmányi határozatok végrehajtásáról a beszámolók megtörténtek.

A 2017. évi közgyűlés egyesületi reformokról szóló határozatát – a választmány javaslata alapján – a megválasztandó új elnökségnek kell megvalósítani.

3. Az egyesület működése alapvetően megfelel az alapszabálynak.

Ezzel nem zárul le az Ellenőrző Bizottság feladata, mert további kötelezettségei is vannak. Felhívni a figyelmet:

- a gazdálkodás ellentmondásaira, problémáira,
- a költség szerkezet negatív tendenciáira,
- a kedvezőtlen folyamatok feltárására,
- minden az egyesület működését kedvezőtlenül befolyásoló hatásra.

Az Ellenőrző Bizottság – valószínűleg nem hibamentesen – elvégezte ezirányú feladatát is. Ez írásban

megtalálható az elmúlt két ciklus küldöttgyűlési jelentéseiben és a lapokban. Folyamatosan jeleztük a problémákat, negatív tendenciákat.

– Létszámfogyás, tagság átlagéletkorának növekedése. Lehet vitatkozni a létszám nagyságáról, de egyértelmű, hogy ez a tagdíjbevételek csökkenését vonja maga után (nyugdíjas tagdíj, aktív tagdíj, SZJA 1%). A tendencia egyértelmű.

– Pártoló tagok tájékoztatása a támogatások felhasználásáról. Ha nem kapnak tájékoztatást a támogatás felhasználásának hasznosságáról (számukra), ne várjuk a támogatások összegének növekedését.

– A csökkenő egyesületi bevételek nem teszik lehetővé a jelenlegi költség szerkezet fenntartását. (A központi költségek töredéke jut a szakosztályok működésére.) Ha nem lehet növelni a bevételeket, ez a költség szerkezet (27,5%, ill. 4,1%) nem tartható fenn.

– A központ elhelyezése további elemzést igényel. Szomorú, hogy míg felénk emelték a bérleti díjat, az egyesület nem emelte a Múzeum krt.-i ingatlan bérleti díját.

– A szakosztályok működésére jutó költség hivatott fedezni a helyi szervezetek és szakcsoportok költségmentes szakmai összejöveteleinek forrását. A tagság döntő része ma már csak ezen tud részt venni, ha erre nem jut, tovább fogy tagságunk. Ez a költség a tagdíjbevételek 20%-a, ami jóval alacsonyabb a

tagdíj-visszaosztási rátánál. Sajnos a 2018. évi tervben sem éri el az előírást.

Nem kívánjuk tovább sorolni a problémákat, anomáliákat. A felsorolt számszerű adatok, tendenciák kiolvashatók az említett dokumentumokból, ellenőrizhetők.

Az Ellenőrző Bizottság ajánlásait, javaslatait az elmúlt 2 ciklusban csak kismértékben sikerült elfogadtatni, ezek fogadtatása több alkalommal személyeskedéshez vezetett.

Az Ellenőrző Bizottság munkájával ahhoz kívánt

hozzájárulni, hogy múltja mellett az egyesületnek jövője is legyen.

Az egyesület minden tagjának köszönetünket fejezzük ki, hogy az elmúlt évi gazdálkodás is igen szerény, de pozitív eredménnyel teljesült.

Mivel az Ellenőrző Bizottság ebben az összetételben nem működik tovább, így köszönetünket fejezzük ki a tagság bizalmáért.

Székesfehérvár, 2018. május 2.

Jó szerencsét!

Szombatfalvy Rudolf az Ellenőrző Bizottság elnöke

Indítvány

Az OMBKE Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály újonnan megválasztott Elnöksége és küldöttei nevében, a jelzett Közgyűlésre a következő indítványokkal élünk:

Indítványi javaslatok:

1. Indítványozzuk, hogy az OMBKE vizsgálja felül és újítsa meg kommunikációs csatornáit, mind az érdeklődők, mind pedig a tagok irányába. Indítványozzuk, hogy a jelenlegi OMBKE honlap újuljon meg, kapjanak önálló felületeket a Szakosztályok, és a tartalom, valamint a kommunikáció legyen elérhető a kiemelt közösségi oldalakon is, mint pl. Facebook, LinkedIn, Instagram. Indítványozzuk, hogy az OMBKE 2018-2019. évi

költségvetésében erre önálló forrást biztosítson, mind a kialakításra, mind pedig a megfelelő szintű üzemeltetésre.

2. Indítványozzuk, hogy az OMBKE vizsgálja felül újra a BKL lapok kiadási gyakorlatát, úgy, hogy az újság elsősorban elektronikusan legyen elérhető, a honlapon és az indítványozott arra alkalmas közösségi oldalakon is, és azok számára, akik továbbra is nyomtatott formában kérik annak postázását, indítványozunk egységes térítési díjat meghatározni (a nyugdíjasok kivételével).

Jó szerencsét!

iff. Ósz Árpád

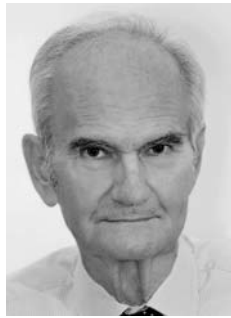
OMBKE KFVSZ elnök

A 108. Küldöttgyűlés kitüntetettjei

Az egyesületi munka támogatásának elismeréseképpen OMBKE EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Demeter Tamás
ügyvezető igazgató
Kvarchomok Kft.

Töllősy Pál
ügyvezető igazgató
GEO FABER Zrt.

Czémán Miklós
ügyvezető
Bányavagyon-hasznosító
Nonprofit Közhasznú Kft.

Bozó Károly
ügyvezető igazgató
ABM KUPRÁL Kft.

Megválasztott TISZTELETI TAGOK:

Dr. Nagy Lajos

okl. bányamérnök

1951-ben született Ózdon. 1966-1970 között a Szabó József Geológiai Technikumban geológus technikus képesítést szerzett. 1975-ben a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen bányaművelő mérnöki oklevelet, majd a Miskolci Egyetem Mikovinyi Sámuel Doktori Is-

kolában doktori címet szerzett 2010-ben. 1975 és 1985 között a Borsodi Szénbányák Farkaslyuki Bányaüzeme beosztott mérnöke, majd aknavezető főmérnöke. Feladatai közé tartozott a bánya teljes működtetése a szellőztetésétől a műszaki feltételeinek biztosításáig, tervezéséig. 1985 és 1990 között az Egercsehi Szénbányánál, Egercsehi üzemi főmérnöke. A bányaüzem termelésének biztosítása, közép és hosszú távú tervek készítése, megvalósítása, a vágathajtás-fejtés helyes arányainak a kialakítása volt a fő feladata. 1990-től az Országos Érc- és Ásványbányák Kutató és Termelő Művei (Eger), privatizáció után Omya Hungária Kft. műszaki igazgatója, 1999-2015 között ügyvezető igazgatója volt. Műszaki igazgatóként a termelés és a fejlesztés, a beruházások megvalósítása, új termékek fejlesztése volt a feladata. Az Omya 1998-2000 között épített őrlőmű beruházásának teljes körű lebonyolítását irányította. Ügyvezetőként a tevékenysége bővült a kereskedelmi és gazdasági tevékenységek koordinálásával, az eredménycentrikus működés személyi és tárgyi feltételeinek biztosításával.

Az OMBKE-nek 1972 óta tagja. A Bányászati Szakosztály elnöke volt 2008-2012-ben, a MTESZ al-elnöke 2009-2012-ben. Az OMBKE elnöki tisztséget két cikluson át töltött be 2012-2018 között. A mátrai helyi szervezetnek 2000-től elnöke. Kitüntetései: Szent Borbála-érem 2001, Debreczeni Márton-emlékérem 2002, Soltz Vilmos-emlékérem 2012, Köztársasági Érdemérem arany fokozat.

Hajnal János

okl. kohómérnök

1949-ben született Nagybaracsán. Aktív mérnöki tevékenysége alatt részt vett a HUNGALU jelentősebb kohászati és öntészeti fejlesztéseiben. A hazai fém recyclog ágazat egyik úttörője, az OMBKE-n túl a Hulladékhasznosítók Országos Szövetségében is a Fém-szövetségben is ez irányban fejtette ki tevékenységét. (Utóbbi szervezetnek ma is ügyvezető titkára.) A hazai minőségi szekunder alumíniumötvözet-gyártás egyik szószólója és megvalósításának aktív részese.

Egyesületünknek 1972 óta tagja. Rögtön az egyete-

mi évei után bekapcsolódott az egyesületi életbe. Előbb az Öntödei Szo. FISZEMUBI csoportjának tagja, majd az alumíniumiparba kerülésével a Fémkohászati Szo. aktív tagja, mondhatni egyik mozgatórugója. 1981-től máig a Fémkohászati Szakosztály vezetője. Korábban az Alumíniumkohászati Szakcsoport titkára, majd a Szakosztály nemzetközi kapcsolatait intézte, két cikluson át a Szakosztály titkárhelyettese, majd 12 éven át titkára, jelenleg alelnöke. 1986-tól több mint 20 éven át a BKL Kohászat Fémkohászat rovatának rovatvezetője. Fentebb ismertetett tisztségein túl számos szakcikk és egyesületi híradás szerzője, a BKL Kohászatnál a ZIP Magazinban és a már megszűnt Magyar Alumínium, Műszaki Élet és a Delta szaklapokban is rendszeresen jelentek meg írásai. Társaszerzőként jegyzi a többnyelvű Fémkohászati értelmező szótárt. Számtalan egyesületi konferencián volt előadó. Szakosztályi titkársága alatt indult útjára a Fémkohászati Szakmai Nap a Miskolci Egyetemen, melynek ma is a fő szervezői között tudhatjuk. 1992-ben Kerpely Antal-, 2004-ben Péch Antal-, 2012-ben 40 éves egyesületi tagságért Soltz Vilmos-emlékérem kitüntetésben részesült. Szent Borbála-éremmel 2007-ben tüntették ki.

Dr. Szabó György

okl. olajmérnök

1940-ben született Szegeden. Középfokú tanulmányait Nagykanizsán végezte a Zsigmondy Vilmos Kőolajbányászati és Mélyfűróipari Technikumban. Az oklevél megszerzését követően a Nehézipari Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1963-ban diplomázott. Az egyetem elvégzését követően ipari pályafutását Nagykanizsán kezdte fűrási szakterületen, a bajcsai területi egységnél. 1968-73 között a Kőolaj- és Földgázbányászati Ipari Kutató Laboratórium (OGIL) különböző vezetői posztjain irányította az olajipari munkákat megalapozó laboratóriumi kutatásokat, fejlesztéseket. Az OGIL-os éveket követően az OKGT Fűrási Főosztályán folytatta szakmai pályafutását. 1976-tól 1981 nyaráig Líbiában a Tripoli Egyetemen oktatta az olajmérnök hallgatókat a fűrási, általános olajmérnöki, ill. ezeket megalapozó laboratóriumi tantárgyakra. 1982-től 1990-ig az OKGT-AGEL igazgatója, az OKGT igazgatósági tagja.

1961-től – már hallgatóként is – tagja az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek. Egyesületi tisztségeit tekintve két ciklusban volt a KFVSz Budapesti Szervezetének titkára, négy évig a KFVSz titkára, két ciklusban az Egyesület alelnöke. Széleskörű kapcsolatrendszere is segített abban, hogy a Vándorgyűlések külföldiek által is látogatott, elismert szakmai fórummá fejlődtek, ill. a MOL Nyrt. szponzorációjának biztosításával támogatta az egyesületi rendezvények, kiállítások sikerességét. A balatonfüredi

Knappentag MOL Nyrt. általi szponzorálásával nagyban elősegítette a rendezvény sikeres megszervezését, lebonyolítását, az Egyesület hírnevének öregbítését. Aktív támogatása és közreműködése segítette a hazai olajipar 50. születésnapja megünneplését, a rendezvények sikeres lebonyolítását. Jelenleg mint a Budapesti Olajosok Hagyományápoló Körének vezetője szervezi a közösség munkáját. A rendszeres szakmai előadások, szakmai jellegű kirándulások szervezése mellett kiemelten gondoskodik a szakma „nagy öregjei” születési évfordulóinak megünnepléséről. Személyes példamutatásával, megjelenésével járul hozzá a szakosztályi, ill. egyesületi rendezvényeink sikerességéhez. Egyesületi kitüntetései: Zsigmondy Vilmos- 1979, Sóltz Vilmos- emlékérem 1985, OMBKE Centenáriumí érem 1992, Sóltz Vilmos- (40) 2001, Sóltz Vilmos- emlékérem (50) 2011.

PÉCH ANTAL- EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Dr. Havelda Tamás
okl. bányamérnök

1957. június 13-án született Esztergomban. Általános iskolai tanulmányait Oroszlányban, a gimnáziumot Tatabányán végezte el. A Nehézipari Műszaki Egyetemen 1981-ben szerezte bányamérnöki diplomáját, melyet 1997-ben a Modern Üzleti Tudományok Főiskoláján folytatott tanulmányaival egészített ki.

Kezdetől fogva a tatabányai, valamint az oroszlányi bányauzemekben dolgozott különféle beosztásokban. Kezdetben termelésirányító aknász, majd többek között frontmérnök, bányamester, körletvezető főmérnök, üzemvezető főmérnök, bányászati igazgató volt. 2005-ben szakmai irányú doktori címet szerzett a Miskolci Egyetemen.

Az OMBKE Bányászati Szakosztályának 1979-től a tagja, 1994-2018 között az oroszlányi helyi szervezet elnöke, 2004-2007 között a szakosztály elnöke volt. 2001-ben Debreczeni Márton- emlékérem kitüntetésben részesült. A szakmai rendezvények rendszeres résztvevője, a szakmakultúra megőrzésének elkötelezett támogatója. Számos publikációja jelent meg különféle szakmai kiadványokban. Szakmai folyóiratunkat, a BKL-t is számos publikációval gazdagította. Rendszeres előadója a szakmai konferenciáknak, rendezvényeknek.

MIKOVINY SÁMUEL- EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Sziklai Ede
okl. bányamérnök

1943-ban született Csolnokon. Az OMBKE-nek 1964 óta tagja. 10 évig a helyi szervezet titkára, 31

évig a vezetőség tagja volt. Most úgy döntött, hogy nem vállal választott tisztséget. Alkotó tevékenységére mindig lehetett számítani, kiemelkedő például a dorogi bányász-zászló megtervezése. A vezetőségben képviselte a szakértelmet, a mérnöki tudást. Több kiadványnak egyik szerkesztője. Jelenleg részt vesz a negyedmilliárdos Miniversum beruházás tervezésében. 1996-ban Debreczeni Márton- emlékérmét kapott.

Dr. Havasi István
okl. bányamérnök

1961-ben született Zalaapáiban. 1993-ban dr. univ., 1996-ban PhD tudományos fokozatot szerzett. A Miskolci Közlekedésszervező Vállalatnál 1985-1986 között dolgozott. Egyetemi tanársegéd, NME (1986-1994). A Miskolci Egyetem egyetemi adjunktusa 1994-1997 között, ugyanitt egyetemi docens 2000-ig, majd azóta tanszékvezető egyetemi docens.

A Miskolci Egyetem MFK Kari Tanács tagja, 1996-2002 között meghívott tag. 2002 óta a MFK Mikovinyi Sámuel Doktori Iskola alapító tagja. A Magyar Mérnöki Kamara tagja. MTA köztestületi tag és a Geodéziai Tudományos Bizottság meghívott tagja 2003-tól. Az MTA GTB Térinformatikai Albizottság és a MAB Bányászati, Föld- és Környezettudományi Szakbizottság, Geoinformatikai és Térinformatikai Munkabizottság társelnöke 2003 óta. A Bányamérők Nemzetközi Szövetsége (ISM) elnökségi tagja, 2005 óta delegált magyar képviselő. A Földmérők Nemzetközi Szövetsége tagja 1994 óta, a Kassai Műszaki Egyetem társakari doktori iskola bányamérési és geodéziai munkabizottságának tagja 2005 óta.

Az OMBKE Egyetemi Osztályát elnökként 2010 óta vezeti. 2002-ben a BKL Bányászat Nívódíját nyerte el. 2010-ben Delius Traugott Cristoph- emlékérem kitüntetésben részesült.

KERPÉLY ANTAL- EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Erős András
okl. kohómérnök

Tatabányán 1985-ben közép fokú geofizikusi szakképesítést, 1990-ben Miskolcon kohómérnöki diplomát, 1994-ben a BME-en minőségügyi mérnök képzést szerzett. Pályáját szülővárosában, a Tatabányai Alumíniumkohóban kezdte, mint

öntödei technológus. Részt vett az öntvehengerlési és fém tisztítási fejlesztésekben. A kohó bezárását követően 1992 és 1996 között minőségügyi vezető volt az érdi Hammer Kft.-nél, illetve a Csepeli Féműben. 1996-ban visszatért a volt tatabányai kohó öntödéjébe. Itt 2013-ig műszaki vezetőként, anyaggyártási vezetőként szolgálta a változó tulajdonosi kört (EURAL Kft., ScholzAlu Kft. és vált a hazai másodlagos alumínium ötvözetgyártás meghatározó szakemberévé. Szerepet játszott az olvadt alumínium hazai közúti szállításának elindításában. 2013-tól a győri Lendinvest ötvözetgyártó üzem öntödei és minőségügyi vezetője.

1995 óta aktív OMBKE tag, több cikluson át volt a tatabányai fémkohászok titkára. A maradék fémkohászokat bevezette a tatabányai bányász helyi szervezet életébe. Fémkohásként is aktív szereplője a helyi bányász szervezetnek. Az OMBKE Emlékérem kitüntetésre.

Majerhoffer Ferenc

okl. kohómérnök

1967-ben született Budapesten. 1995 és 2003 között a DUNAFERR Kutatóintézetben kutatómérnök, 2003 óta az Alcoa-Köfém Kft. Nemesvámosi Repülőgépipari Kötőelemgyártásának munkatársa különböző beosztásokban. Jelentős feladata volt a nemesvámosi felü-

letkezelő sorok és a titánszegecs hőkezelőüzem telepítése, az ott folyó termelés felfuttatása és a kapcsolódó repülőgép-irányítási rendszer kialakítása.

Az OMBKE-nek 1996 óta tagja. 1999-2003 között az OMBKE Dunaújváros helyi szervezetének szervező titkára. 1996-os tagságától rendszeresen és aktívan részt vett rendezvényeinken, segítette azok megszervezését és sikeres lebonyolítását. Kiemelkedő lelkesedéssel ápolta és ápolja a selmeci hagyományokat

ZSIGMONDY VILMOS-EMLEKÉREM kitüntetésben részesült:

Mózes Endre

mélyfűróipari technikus

1928-ban született. 1957-től dolgozott a Ceglédi Mélyfűró Vállalatnál körzetvezetőként, majd 1963-ban a Vízkutató és Fűró Vállalat központjába a műszaki osztályra került. A tervezési csoportnál kezdte a munkáját, majd a termelési osztályon termelési előadói munkakörben tevékenykedett 1990 elején történt nyugállományba vonulásáig.

Az OMBKE Vízkutató és Fűró Szakcsoportjának 1967. február 18-tól tagja. Kitüntetései: Sóltz Vilmos-

emlékérem 40 és 50 éves egyesületi tagságért, OMBKE Oklevél 2016-ban.

Kelemen József

okl. olajmérnök

1961 óta egyesületi tag, azóta a szakosztályi feladatait, megbízatásait mindig elkötelezettséggel, megbízhatóan, kiemelkedő teljesítménnyel, a mindenkor elvárásoknak maximálisan megfelelően végezte, ill. végzi. Mint az Egyesület Érembizottságának tagja, majd a

szakosztály Budapesti Helyi Szervezet vezetőségi tagjaként több cikluson át végzett átlagon felüli munkát. Az Egyesület érdekében végzett sok éves odaadó tevékenységéért, kiemelkedő munkájáért javasolták emlékérem kitüntetésre.

DELIUS TRAUGOTT CRISTOPH- EMLEKÉREM kitüntetésben részesült:

Dr. Mende Tamás

okl. kohómérnök

1982-ben született Szikszón. 2011-2014 között az OMBKE Egyetemi Osztály titkáraként, majd 2014-től alelnökeként vett, illetve vesz részt az Egyesület tevékenységében. Az Egyetemi Osztály programjait, valamint az Egyesület egyetemi hallgatókat is érintő eseményeit

koordinálja. A Műszaki Anyagtudományi Karon szervezi az oktatók mozgósítását a szakestélyeken, hagyományápoló programokon való részvételére, valamint segíti a hallgatók-oktatók-ipari szakemberek közötti szakmai és baráti kapcsolat kialakulását (ennek elismeréseként a hallgatók a 2016/17. tanévben tiszteletbeli évfolyamtársnak választották, majd „Kiváló oktató” elismerésben részesítették).

WAHLNER ALADÁR-EMLEKÉREM kitüntetésben részesült:

Orbán Tibor

okl. bányamérnök

Az OMBKE Tapolcai Helyi Szervezet vezetőségének 55 éve, 1962-től aktív tagja – 10 évig elnöke –, a bányász hagyományok ápolója, számos szakestély szervezője és elnöke. Kiemelkedő munkát fejtett ki az OMBKE (helyi szervezete) és más szervezetek, tudományos egyesületek, valamint Tapolca város jó kapcsolatainak kialakításában, ápolásában, melyet személyes respek-

tusa, széles ismeretségi köre és más területeken végzett társadalmi tevékenysége is elősegített. Ilyenek például a város képviselő-testületében, a Városszépítő Egyesületben végzett munkája. Az utóbbi ciklusokban kiemelkedően segíti a helyi elnök és titkár munkáját. A Tapolca és Környéke Bányászati Hagyományápoló Egyesület elnöke. Eddigi egyesületi kitüntetései: Soltz Vilmos 40, 50, 60 emlékérme, z. Zorkóczy Samu-emlékérem (1997).

Dr. Vojuczky Péter

okl. bányamérnök

Munkácson született 1946-ban. A gimnázium után a Tallini Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára vették fel. Egy évvel később Magyarországra költözött, és Miskolcon, a Nehézipari Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait. Az oklevél megszerzése után ipargazda-

sági és üzemszervezési tudományos kutatással, 1972-től a Nehézipari Minisztérium Bányászati Osztályán műszaki fejlesztéssel foglalkozott. Az ipari tárcák összevonása után 1980-ban az Ipari Minisztériumban bevonták az energetika kereteit túllépő nemzetközi együttműködés szervezésébe. A kooperáció bővítése látszott akkor kiútnak a gazdaság válságából, ezért előtérben lévő feladat volt a szakmai kapcsolatok építése a külföldi vállalatokkal, kutatóhelyekkel. 1984-ben a Geominco Bányászati és Földtani Rt. igazgatójává választották azzal a szándékkal, hogy belföldi és külföldi vállalkozások szervezésével mentsék az ágazat értéktéremtő képességét.

Nyugdíjasként tagja az MTA köztestületének, 1995 óta az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek és a Bányászat című szaklap szerkesztő bizottságának, valamint a Bányászati Világkongresszusokat Szervező Nemzetközi Bizottságnak, külső tagja az orosz Bányászati Tudományok Akadémiájának. OMBKE Plakettet 2006-ban kapott. 2013-ban Szent Borbála-éremmel tüntették ki.

Kovács Sándor

okl. kohómérnök

Tanulmányait a Moszkvai Acél- és Ötvözetipari Egyetemen végezte vas-, acél- és szénfém-öntészet szakon, ahol 1983-ban kohómérnöki diplomát kapott. Végzését követően a Szegedi Öntödében helyezkedett el üzemmérnökként. Különböző munkaköröket betöltve

azóta is ennél a vállalatnál dolgozik, jelenleg ügyvezetőként. A Magyar Öntészeti Szövetség elnökségének tagja 2008, elnöke 2014 óta.

1984-ben lépett be az OMBKE Öntészeti Szakosztályának Szegedi Szervezetébe, ami a rendszervál-

táskor feloszlott. 2014-ben az Öntészeti Szakosztály elnökének segítségével a Szegedi Szervezetet újra megalakították. Ettől kezdve a helyi szervezet elnökeként aktívan részt vesz az egyesületi munkában.

OMBKE EMLÉKÉREM (PLAKETT) kitüntetésben részesült:

Rátkai Norbert

okl. előkészítéstechnikai, okl. bánya- és geotechnikai mérnök

A Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Karon 2005-ben előkészítéstechnikai mérnök, 2012-ben Msc bánya- és geotechnika mérnök oklevelet szerzett. 2005-2016 között a KÖKA Kő- és Kavicsbányászati Kft. Komlói Andezit-

bánya bányamestere, majd a pécsváradai homokbánya és az erdősmecei gránitbánya bányavezetője, ill. bányászati felelős műszaki vezető helyettese. 2016 óta a LAFARGE Cement Magyarország Kft. Bükkösi Mészakőbányájának felelős műszaki vezetője, bányavezetője.

Az OMBKE-nek 2002 óta tagja. 2010 és 2018 között a Mecseki Helyi Szervezet titkára. OMBKE Oklevelet 2009-ben kapott. 2013-ban Kiváló Bányász miniszteri kitüntetésben részesült.

Dr. Harcsik Béla

okl. kohómérnök

1974-ben született Miskolcon. Az OMBKE-nak 2008 óta tagja. Mint egyetemi oktató fáradhatatlanul és a hallgatók körében elismert színvonalon dolgozott a hazai vaskohász szakember utánpótlás nevelése érdekében. A kohász szakma és kulturális hagyományok ápolá-

sának feltétlen híve. Az évente megrendezésre kerülő Fazola Napok programjának kezdetben lelkes közreműködő segítője, majd szervezője, több jó hangulatú szakestély levezető elnöke. A kohász épített örökségünk lankadatlan közreadója. Önzetlen és aktív szerepet vállalt egyesületünk által rendezett hazai és nemzetközi tudományos konferenciák, határainkon túli hagyományápoló rendezvények lebonyolításában. Szorgalmas társszerkesztője a Kohászat szakmai lapunknak.

Mokánszky Béla

okl. bányamérnök

1955-ben született Budapesten. 1979 óta tagja az OMBKE-nek. Több évtizeden át a Tatabányai Helyi Szervezet bányagépsz szakcsoportjának vezetője volt. A helyi szervezetben 2010 óta vezetőségi tag és részt vesz a küldöttgyűlések munkájában. Jelenleg is szak-

osztályi küldött. A bányász hagyományok ápolásának elkötelezettje, szakestélyeink állandó tisztségviselője. A Bányagépészet a Műszaki Fejlődésért Alapítvány titkáráként évről évre fő szervezője a Bányagépészeti és Bányavillamossági konferenciáknak. A Rozmaringos Bányász Egylettel tevékenyen részt vesz a tatabányai bányász hagyományok

örzésében, dalok felkutatásában és ezek előadásában. Jelenleg az egyesület ügyvivője. A „Jó szerencsét! Emlékév” sikeréhez, a sok szereplés mellett, egy daloskönyv összeállításával járult hozzá; 2017-ben jelent meg a „120 dal a 120 éves tatabányai bányászat emlékére” című kiadvány. Országos, ill. nemzetközi rendezvényeken is gyakran képviseli egyesületünket, feladatokat vállal. 1996-ban egyesületi Oklevelet, 2011-ben Szent Borbála-érmet kapott.

Izingné Györfi Mónika tanár

1963-ban született Oroszlányban. Az OMBKE-nek 2011 óta tagja. Ezt megelőzően a tatabányai diákoknak szervezett bányászati témájú és hagyományörzéssel kapcsolatos vetélkedők előkészítésénél és lebonyolításánál végzett aktív tevékenységet. Belépésétől kezdő-

dően rendszeres résztvevője és szervezője a helyi szervezet programjainak. Ötleteivel, javaslataival sokszor támogatja a szervezet működését. A helyi és az országos, ill. nemzetközi rendezvényeken is gyakran képviseli egyesületünket, feladatokat vállal. Segíti a bányász hagyományápolást. Civil hivatásából adódóan a gyermekek, fiatalok között végez értékes munkát a szakmai és kulturális értékek megőrzésében. 2014-ben OMBKE egyesületi Oklevél elismerésben részesült.

Schaller Károly okl. bányamérnök

1953-ban született. Bányamérnöki oklevelét 1977-ben szerezte a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. Végzést követően a Mecseki Szénbányák István aknáján dolgozott szellőztetési vezetőként, majd termelő körletvezető bányamesterként. 1988-1992 közt a Pécsi

Bányakapitányság főmérnöke. 1992-től az aknaüzemek bányabezárási munkáit irányította a Mecseki Bányavagyon-hasznosító Zrt.-nél felelős műszaki vezetőként, majd a részvénytársaság műszaki főmérnöki feladatát látta el. A részvénytársaság végelszámolását követően a Bányavagyon-hasznosító Kht. Mecseki

Fióktelepének telephelyvezetője nyugdíjazásáig. Jelenleg a BVH NK Kft. Pécsi Fióktelepének dolgozója.

1974-től az OMBKE tagja. Egyetemi évei alatt az Egyetemi Osztály hallgatói képviselője. 1977-től a Mecseki Helyi Szervezet aktív tagja. Jelentős munkát a mecseki hagyományörzés területén végez; a Pécsi Bányásztörténeti Alapítvány titkári feladatát látja el az alapítvány 2001. évi megalakulásától kezdve, a kuratórium tagja. 2014-ben kapott 40 éves tagságért Sóltz Vilmos-emlékérmét.

Fisch Iván

okl. gázipari mérnök

1980 óta egyesületi tag. Több cikluson át megbízhatóan, elkötelezettséggel és kiemelkedő teljesítménnyel, a mindenkor elvárásoknak maximálisan megfelelően végzi feladatait. A sok éves odaadó szakosztályi vezetőségi munkájáért, a szakmai lapunk szerkesztésében

végzett, valamint a közösségformáló és hagyományápoló szakmai előadások szervezésében mutatott kiemelkedő munkájáért javasolták a kitüntetésre.

Antal Ferenc

okl. kohómérnök

1947-ben született Mezőberényben. 1970-ben végzett a Miskolci Egyetem Kohómérnöki Karán. Első munkahelyén, az Ózdi Kohászati Üzemekben kezdett el dolgozni, ahol különböző vezetői beosztásokat töltött be. 1984-től a Hódmezővásárhelyi Porcelángyárban dolgozott, majd 1993-ban saját céget alapított Szilikátipari Kft. néven. 1967 óta OMBKE tag, jelenleg a Kecskeméti Helyi Szervezet vezetőségi tagja. Vezetésével folyamatos szakmai tapasztalatcserét szerveznek.

1967 óta OMBKE tag, jelenleg a Kecskeméti Helyi Szervezet vezetőségi tagja. Vezetésével folyamatos szakmai tapasztalatcserét szerveznek.

Bagi János

okl. kohómérnök

1946-ban született Debrecenben. 1964-70-ig állami ösztöndíjasként Moszkvában tanult, ahol kohómérnöki diplomát szerzett, elektroacélgyártás szakon. A termelésirányításban végzett több évtizedes munkája elsősorban a fémzalag-gyártáshoz kapcsolódik. 1972-76 között a fémzalag-gyártás korszerű technológiájának

telepítésében dolgozott, később 12 évig az üzemigazgatója volt. 1971 óta egyesületi tag. Az OMBKE Fémkohászati Szakosztály Csepeli Szervezetének elnöke. Sokban járult hozzá a helyi szervezet elismert tevékenységéhez, mint rendezvények szervezője, majd

a vállalat felszámolását követően segítette és ma is segíti a helyi szervezet fennmaradását.

Farkas György
okl. kohómérnök

1994-ben érettségizett a győri Lukács Sándor Ipari Szakmunkásképző és Szakközépiskolában, mint általános gépszerelő és karbantartó. 1998 januárjától dolgozik a NEMAK Győr Kft. jogelődjeinél, kapcsolatba kerülve így a szakmával, az öntészettel. Az évek során tovább

képezte magát növekvő tanulási vágygal különböző képzési formákban, melyek közül fontos mérföldként sikerrel fejezte be a Miskolci Egyetem mesterképzését kohómérnökként. 2009-től tevékeny tagja a Ferencz István Észak-Dunántúli Kohászati Regionális Szervezetnek, melynek 2013 óta 2018-ban újraválasztott győri titkára. A Szigetközi Szakmai Napok egyik tevékeny szervezője, buzgó kapcsolattartó társszakosztályokkal, mint például a tatabányai bányász helyi szervezettel. Tevékenyen részt vett a duális képzés kezdő lépéseinél, majd ezt folytatva részt vesz a kialakult képzési rendszerben, mint oktató. A diákok szakmai és emberei életének aktív támogatója, az egyetemmel való kapocs egyik láncszeme.

Bánhegyesi Attila János
okl. kohómérnök

1944-ben született Budapesten. Az OMBKE-nek 1973 óta tagja. Belépését követően aktív tagja a vezetőségnek. A helyi szervezet rendezvényein túl a köz-

ponti eseményeknek is aktív résztvevője, szereplője. A dunajvárosi egyesületi élet szervezése és fejlesztése, valamint az Egyesület hagyományainak ápolása terén végez ma is kiemelkedő munkát. Különös figyelmet fordít az egyre növekvő számú nyugállományú tagtársakkal való kapcsolattartásra.

Szeremley Géza
okl. bányamérnök

1949-ben született Budapesten. Az OMBKE-nek 1975 óta tagja. A Tatabányai Helyi Szervezet munkáját 1981-2004 között vezetőségi tagként segítette. 1998-2002 között az OMBKE Ellenőrző Bizottságának munkájában vett részt.

Több alkalommal tartott szakmai előadást a helyi szervezet rendezésében. A Bányászati és Kohászati Lapokban szakmai cikkei, tudósításai jelentek meg. Országos, ill. nemzetközi rendezvényeken gyakran képviseli egyesületünket, feladatokat vállal. A Miskolci Egyetem és a Budapesti Műszaki Egyetem felkérésére éveken keresztül diplomaterveket, ill. szakdolgozatokat bírált. Szakmai tevékenységét 1995-ben a Kiváló Bányász miniszteri kitüntetéssel, egyesületi munkáját 2015-ben Sóltz Vilmos-émlékérem adományozásával ismerték el.

EGYESÜLETI OKLEVÉL kitüntetésben részesült:

Molnár Rita okl. hidrogeológus mérnök, Bányászati Szakosztály

Dr. Hegedűs Balázs jogász, Bányászati Szakosztály

Székács Annamária okl. kohómérnök Öntészeti Szakosztály

Szoboczki Ákos hallgató, Egyetemi Osztály

Krózser Dániel hallgató, Egyetemi Osztály

Tőkés Bence hallgató, Egyetemi Osztály

Lucz Zsolt hallgató, Egyetemi Osztály

Molnár Rita

Dr. Hegedűs Balázs

Székács Annamária

Szoboczki Ákos

Krózser Dániel

Tőkés Bence

Lucz Zsolt

70 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Öntészeti Szakosztály

Dr. Pilissy Lajos okl. kohómérnök, tiszteleti tag

Dr. Pilissy Lajos

60 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLÉKJELVÉNY kitüntetésben részesült:

Bányászati Szakosztály

Aleva János okl. bányamérnök

Hegedüs Csaba okl. bányamérnök

Hisztay Kálmán okl. bányagépészmérnök

Horváth Miklós okl. bányagépészmérnök

Jáger Ferenc bányatechnikus

Kiss Dezső okl. bányamérnök

Sütő Imre okl. bányagépészmérnök

Székely Tibor okl. bányamérnök

Üveges János okl. bányagépészmérnök

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Dr. Csaba József okl. olajmérnök

Simon Norbert okl. olajmérnök

Fémkohászati Szakosztály

Barták Imre okl. kohómérnök

Dr. Klug Ottó okl. vegyészmérnök

Salakta István okl. vegyészmérnök

Szarka János okl. kohómérnök

Wéber Vilmos bányagazdasági üzemmérnök

Öntészeti Szakosztály

Mikus Károly okl. kohómérnök

Dr. Szili Sándor okl. gépészmérnök

Dr. Vörös Árpád okl. kohóipari gazdasági mérnök,
tiszteleti tag

Dr. Vörös Árpádné Faragó Elza okl. kohómérnök

Egyetemi Osztály

Dr. Szepesi József okl. olajmérnök

Aleva János

Hegedüs Csaba

Hisztay Kálmán

Horváth Miklós

Jáger Ferenc

Kiss Dezső

Sütő Imre

Székely Tibor

Üveges János

Dr. Csaba József

Simon Norbert

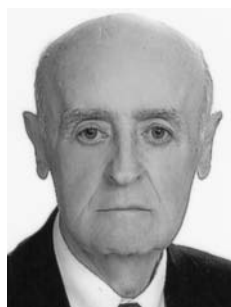
Barták Imre

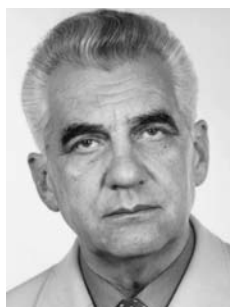
Dr. Klug Ottó

Salakta István

Szarka János

Wéber Vilmos

Mikus Károly

Dr. Szili Sándor

Dr. Vörös Árpád

Dr. Vörös Árpádné Faragó Elza

Dr. Szepesi József

50 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLEKJELVÉNY kitüntetésben részesült:

Bányászati Szakosztály

Dr. Asszonyi Csaba okl. gépészmérnök
Bán Csaba okl. bányaművelő mérnök
Bicskei Endre okl. bányamérnök
Dr. Buzási István okl. bányamérnök
Dancsó János okl. bányagépészmérnök
Deményi József okl. bányagépészmérnök
Emmer Artúr okl. földmérő mérnök
Glevitzky István okl. bányagépész, - villamosmérnök,
okl. bányamérnök

Gyarmati György okl. geológus
Hamza Jenő okl. bányamérnök, környezetvédelmi
mérnök

Jäger László okl. bányamérnök
Kövesi Tibor okl. bányamérnök
Kusnyér András okl. bányagépészmérnök
Lois László okl. bányagépészmérnök
Lovász András okl. bányamérnök
Markovics Máté okl. bányamérnök
Marton Konrád okl. gépészmérnök
Németh József okl. bányamérnök
Pozsgay Gyula okl. bányamérnök
Szabados György okl. bányamérnök
Szabó János vegyipari üzemmérnök
Szabó Károly okl. villamosmérnök
Szalay B. Gábor okl. bányamérnök
Széles Lajosné okl. földmérő mérnök
Szikrai Miklós okl. bányamérnök

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Adorján Károlyné okl. olajmérnök

Bogdán Gyula okl. olajmérnök
Iváncsics Sándor okl. olajmérnök
Jármai Gábor okl. olajmérnök
Kiss László okl. olajmérnök
Dr. Meidl Antalné okl. bányamérnök
Dr. Vincze Tamás okl. bányamérnök
Wappler Ferenc okl. bányamérnök

Vaskohászati Szakosztály

Fiumei Attila okl. kohómérnök
Dr. Kovács Miklós okl. kohómérnök
Marczis Gáborné dr. okl. kohómérnök, tiszteleti tag

Fémkohászati Szakosztály

Kreischer Károly okl. bányamérnök
Schudich Anna okl. kohómérnök

Öntészeti Szakosztály

Fogarasi Béla okl. kohómérnök
Dr. Kovács Tibor okl. kohómérnök
Szombatfalvy Rudolf okl. kohómérnök, tiszteleti tag
Virág Ferenc ifj. okl. kohómérnök

Egyetemi Osztály

Dr. Benke László okl. bányamérnök
Dr. Roósz Andrásné dr. Teleszky Ilona
okl. kohómérnök
Sólyom Jenő okl. kohómérnök
Dr. Sümegi István okl. bányamérnök
Dr. Tranta Ferenc okl. kohómérnök

Dr. Asszonyi Csaba

Bán Csaba

Bicskei Endre

Dr. Buzási István

Dancsó János

Deményi József

Emmer Artúr

Glevitzky István

Gyarmati György

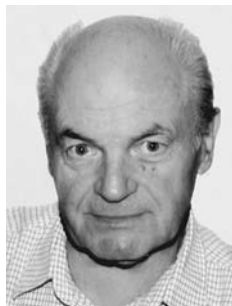
Hamza Jenő

Jäger László

Kövesi Tibor

Kusnyér András

Lois László

Lovász András

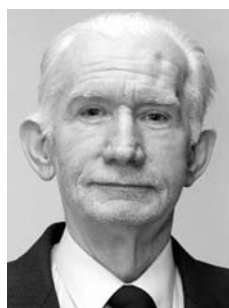
Markovics Máté

Marton Konrád

Németh József

Pozsgay Gyula

Szabados György

Szabó János

Szabó Károly

Szalay B. Gábor

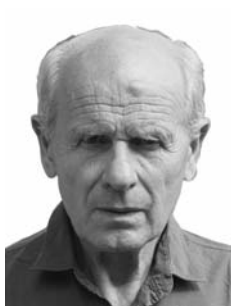
Széles Lajosné

Szikrai Miklós

Adorján Károlyné

Bogdán Gyula

Iváncsics Sándor

Jármái Gábor

Kiss László

Dr. Meidl Antalné

Dr. Vincze Tamás

Wappler Ferenc

Fiumei Attila

Dr. Kovács Miklós

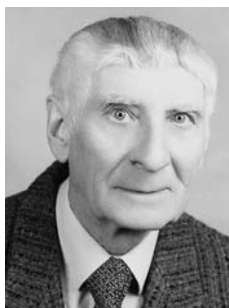
*Marczis
Gáborné dr.*

Kreischer Károly

Schudich Anna

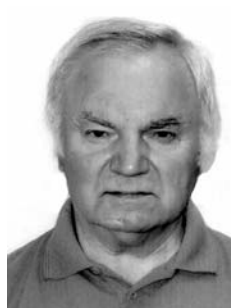
Fogarasi Béla

Dr. Kovács Tibor

Szombatfalvy Rudolf

Virág Ferenc ifj.

Dr. Benke László

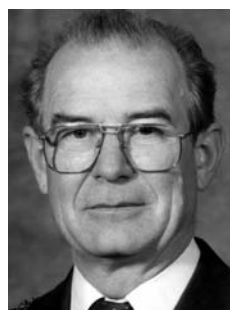
*Dr. Roósz Andrásné
dr. Teleszky Ilona*

Sólyom Jenő

Dr. Sümege István

Dr. Tranta Ferenc

40 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Bányászati Szakosztály

Babér Antal bányagépész technikus

Bombicz János okl. bányamérnök

Fehér József bányatechnikus

Láng József okl. gépészmérnök

Obermayer László földmérő üzemmérnök

Sonkody Péter okl. bányamérnök

Sóter Vilmos bányavillamossági mérnök

Takács László okl. bányagépészmérnök

Végh József okl. bányagépészmérnök

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Antalics Dezsőné okl. vegyészmérnök

Dr. Papp László okl. vegyészmérnök

Siket Vilmos okl. bányamérnök

Szabó Zoltán okl. gázipari mérnök

Szlávik Tibor okl. olajmérnök

Váraljai István olajipari technikus

Vaskohászati Szakosztály

Dr. Guttmann György okl. közgazdasági mérnök

Kővári Éva okl. kohómérnök

Fémkohászati Szakosztály

Prépost Jenő metallurgus üzemmérnök

Sándor István okl. kohómérnök

Öntészeti Szakosztály

Fodor Krisztina Mária okl. kohómérnök

Babér Antal

Fehér József

Láng József

Obermayer László

Sótér Vilmos

Takács László

Végh József

Antalics Dezsőné

Dr. Papp László

Siket Vilmos

Szabó Zoltán

Szlávik Tibor

Váraljai István

Kővári Éva

Prépost Jenő

Sándor István

*Fodor Krisztina
Mária*